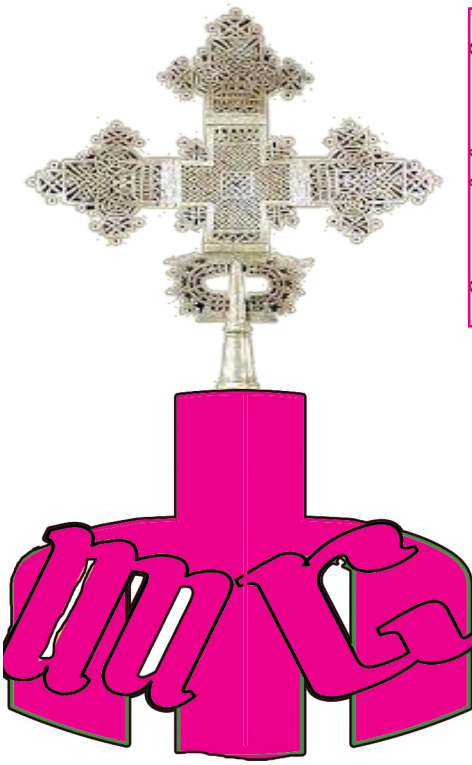

<< ማኅበረ ቅዱሳን >> እግዚአብሔር ያከበራቸው የነቢያት፣ የሐዋርያት፣ የጳውሎስ፣ የሰማዕታት በአጠቃላይ የቅዱሳን ገድል፣ ትሩፋትና አማላጅነት የሚዘከርበት በመሆኑ ይህን ስያሜ አግኝቷል።

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ማኅበረ ቅዱሳን በልማት ተቋማት አስተዳደር በመጽሔት ዝግጅት ክፍል የሚታተም ትምህርታዊ መጽሔት

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ትምህርተ ሃይማኖት፣ ሥርዓተ እምነትና ክርስቲያናዊ ትውፊት ጠብቆ የሚወጣ

ጳጳሩ ዓመት ቁጥር ፪ ጥቅምት ፳፻፲፬ ዓ.ም.

ዘኦርቶዶክስ ተዋሕዶ

ም/ዋና አዘጋጅ
ዲያቆን አሻግራ አምጤ
አድራሻ፡-የካ ክፍለ ከተማ
ወረዳ 01/02 የቤት ቊጥር 521/522
ስልክ +251- 911361580
ከፍተኛ ሪፖርተር
ቀሲስ ዐቢይ ሙሉቀን
ጸሐፊና ሌይ አውት ዲዛይነር
ገነት ታደሰ
አሳታሚ
በኢ/ኦ/ተ/ቤተ ክርስቲያን ማኅበረ ቅዱሳን
ልማት ተቋማት
አ.አ አራዳ ክፍለ ከተማ ወረዳ 06

ማውጫ

መልእክት ዘማኅበረ ቅዱሳን ፪

“ለተኝገረ የሚረዳ ብፁዕ ነው” ፪

ዐውደ ስብከት

አስቀድሞችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ.....፬

ትምህርተ ሃይማኖት

ናሁ እግዚአብሔር ይነብር ዲበ ደመና ቀሊል ወይመጽእ ውስተ ግብፅ (ኢ.ሳ. ፲፱፣፩)፯

ዐብይ ጉዳይ

የምንሠራውከሪፖርት ባለፈ ሕይወትን
ለመታደግ ይሁን..... ፲

ክርስትና በማኅበራዊ ኑሮ

ናሁ ሠናይ ወናሁ አዳም ሶበ ይሄልዉ አታው ጎቡረ
(መዝ. ፫፱፪፣፩)..... ፲፬

አናስተዋውቃችሁ

በሐዋርያት ከተማ ያለች ቤተ ክርስቲያን..... ፲፯

የነገዋ ቤተ ክርስቲያን

የበዓላት ድምቀት ለስብከተ ወንጌል አገልግሎት ያላት አስተዋጽኦ.....፳

ኪነ ጥበብ

“የሰላምታ ደብዳቤ”.....፳፪

ጥያቄዎቻችሁ መልስ

.....፳፯

የዝግጅት ክፍሉ አድራሻ
ስልክ +251-118-124222
ፖ. ሣ. ቊ. 80078
ኢ.ሜይል magazine@eotcmk.org
የማኅበረ ቅዱሳን ሕዝብ ግንኙነት
ስልክ +251-962171717
የልማት ተቋማት ሽያጭና ስርጭት መምሪያ
ስልክ 0111540484/0111246184/0944259014
የማስታወቂያ ዝግጅት ክፍል ስልክ
0111246184/0913296480

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን!!

«ለተቸገረ የሚረዳ ብፁዕ ነው»

ቅ

ድስት ቤተ ክርስቲያን ለችግር የተጋለጡ ወገኖቻችንን የምትደግፈው ኃላፊነቷ በመሆኑ ነው። የሰውን ልጅ ሁሉ የምትረዳውም ዘር፣ ቋንቋ፣ ሃይማኖት ሳትለይ ሰው መሆናቸውን በማየት ብቻ ነው። መመሪያዎም “ለድኃና ለምስኪን የሚያስብ ብፁዕ ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል። እግዚአብሔር ይጠብቀዋል፤ ሕያውም ያደርገዋል፤ በምድር ላይም ያስመሰግንዋል፤ በጠላቶቹ እጅ አሳልፎ አይሰጠውም” የሚለው አምላካዊ ቃል ነው (መዝ.፱፡፩-፪)። ይህ ቃል ለተቸገረ መርዳት በእግዚአብሔር እንድንጠበቅ ከማድረግ በተጨማሪ በምድር ላይ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ድርጊታችንን ዓይተው፣ ሥራችንን ከግምት ውስጥ አስገብተው እንዲያመሰግኑን ምክንያት ይሆናል። ወደ ሃይማኖት እንዲመጡም የራሱ የሆነ አስተዋጽኦ ያደርጋል።

ቤተ ክርስቲያን በመዋቅርም ሆነ ልጆቿ በተናጠል ለተቸገሩት መድረሳቸው ሁሉን ሰብሳቢና ለሁሉ ደራሽ ሲያሰኛት ኖሯል። ሐኪም ሰዎችን የሚያክመው ዘር ሳይለይ፣ ቋንቋ ሳይመርጥ፣ ወገን ጠላት ብሎ ሳይከፋፍል በጦርነት ላይ ጉዳት የደረሰባቸውን ሁሉ መሆኑ ይታወቃል። የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ርዳታና ድጋፍ ደግሞ ከሐኪምም በላይ ነው። ቤተ ክርስቲያን ከተመሠረተችበት ጊዜ አንሥቶ በየዘመናቱ ለተቸገሩት ስትደርስ የኖረችው አምላካዊ ትእዛዝ በመሆኑ ብቻ ሳይሆን የሰው ልጅ ሕይወት ለአደጋ መጋለጥ ስለሚያሳስባትም ጭምር ነው።

ቤተ ክርስቲያን እንዲህ በማድረግም “መልካሙን ሥራችሁን ዓይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን ያመሰግኑት ዘንድ እንዲሁ ብርሃናችሁ በሰው ፊት ይብራ” የሚለውን አምላካዊ ቃል በተግባር ትገልጧለች (ማቴ.፭፡፲፮)። ይህም አሕዛብ ሥራዋን አይተው የክርስቶስ አካል፣ የቤተ ክርስቲያን አባል እንዲሆኑ መንገድ ይከፍታል። በዘመናችን በተከሠተው ጦርነት ወገኖቻችን ሀብትና ንብረታቸውን አጥተዋል። ሃይማኖት፣ ቋንቋ፣ ባህል አካባቢ ሳይለይ ለስደትና ለረኃብ ተዳርገዋል። በጦርነት የተሰለፉትም ከግራም፣ ከቀኝም እየቆሰሉ ነው። ችግሩ ያሳሰባቸው ወገኖች የተፈናቀሉትን ለመርዳት አቅማቸው የፈቀደውን በማድረግ ላይ ናቸው። ምንም እንኳን ርዳታን ምክንያት አድርገው ለችግር በተጋለጡ ወገኖቻችን ቍስል እንጨት የሚሰዱና ሕመማቸውን የሚያባብሱ አካላት ቢኖሩም ቤተ ክርስቲያን ሰዎችን የምትረዳው ሰው በመሆናቸው ብቻ በመሆኑ ለኑሮ የሚያስፈልጋቸውን በማጣት ከችግራቸው እንዲላቀቁ፣ ከሥነ ልቦና ስብራት ተላቀው ነገ አዲስ ሕይወት መኖር እንዲጀምሩ ለማድረግ ጭምር ነው። የተጎዱት ወገኖቻችን ከዚህ ደረጃ እንዲደርሱ ብዙ መሥራት፣ ልጆቿን አስተባብራ ለተቸገሩት ሁሉ በመድረስ ከመከራ እንዲያወጧቸው ማድረግ ይኖርባቸዋል።

ቤተ ክርስቲያን ዘር፣ ሳትመርጥ፣ ቋንቋ ሳትለይ ሁሉንም የምትረዳውም ተልእኮ ሰማያዊ በመሆኑ ነው። በተጎዱት አካባቢዎች የሚገኙ አባቶች ሆስፒታል ሔደው የቁሰሉ ወገኖቻችንን ሲጠይቁ የተመለከትነው፣ ከችግራቸው ጋር አብረው በዓል ሲያከብሩ ያየነው ሰዎች ችግር በገጠማቸው ጊዜ እንድትደርስላቸው ከአምላካ በመታዘዝ ነው።

በግል ከመሮጥ ይልቅ እየተሰባሰቡና እየተደራጁ ለችግራቸው የሚያስፈልጋቸውን በማሰባሰብ ማድረስ ያስፈልጋል። ክርስቲያኖች ይህን የምናደርገው የሰው ልጅ ሁሉ ጉዳት ጉዳታችን መሆኑን ስለምናምንና በሌሎች የደረሰ ክፉ ነገር እንዲደርስብን ስለማንፈልግ ነው። ምእመናን ልጆቿ ለችግር ለተጋለጡት የሚያስፈልጋቸውን የገንዘብና የቁሳቁስ ድጋፍ ለማሟላት የበኩላችንን እናበርክት የምንለው እንደሌሎች በችግራቸው ጉዳት ለመነገድ እና ታዋቂነትን ለማግኘት ሳይሆን ለተቸገረው ሁሉ መድረስ ከአምላካችን የታዘዘነው በመሆኑና እየተሠራ ካለው የበለጠ መሥራት ስለሚጠበቅብን ጭምር ነው። የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ተግባር ሰዎችን ከእግዚአብሔር ማገናኘት ብቻ ሳይሆን በችግራቸው ጊዜ ቀድሞ በመድረስ መርዳት መሆኑን መረዳት ይገባል።

ቤተ ክርስቲያን ችግራቸውን ከረጋብና ከጊዜያዊ ችግር ነፃ እንዲወጡ ማድረግ ብቻ ሳይሆን አጽናንታ በገጠማቸው ጊዜአዊ ችግር ሳይሸነፉ ነገ ታላቅ ደረጃ ሊደርሱ እንደሚችሉ ጭምር መንፈሳቸውን ማነቃቃትም እስከ አሁን ከተሠራው የበለጠ ተጠናክሮ ሊቀጥል የሚገባው ክርስቲያናዊ ተግባር መሆኑን ክርስቲያኖች ሁሉ እንረዳ። ስለዚህ የገንዘብ ችግር ብቻ ሳይሆን የሥነ ልቡና ስብራት የገጠመውንም በመንፈሳዊ ምክር መርዳት ጊዜ የማይሰጠው መሆኑን መረዳት ይገባል። የቤተ ክርስቲያን ብርሃንነት ለአሕዛብ ከሚገለጥበት ይህ ነው።

ከክርስቲያናዊ ሥነ ምግባራዊ ተግባራት አንዱ ለችግር የተጋለጡትን ለመርዳት ቀድሞ መገኘት ነው። ማኅበራት፣ መምህራን ወንጌል፣ ዘመናዊና ምእመናን ሁሉ እየተባበሩ ያለምንም ቅድመ ሁኔታ ለአደጋ የተጋለጡትን ሁሉ በመርዳት ለወገን ደራሽነታቸውን፣ ከራሳቸው ይልቅ ሌሎችን የሚያስቀድሙ መሆናቸውን ካስመሰከሩ የቤተ ክርስቲያን ብርሃንነት ለአሕዛብ ሁሉ እንዲገለጥ ያደርጋል። እንዲህ ማድረጋችንም “ተርቤ አብልታችሁኛልና፣ ተጠምቼም አጠጥታችሁኛልና፣ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፣ ታርገዜ አልብላችሁኛልና፣ ታምሜም ጠይቃችሁኛል፣ ታስሬም ወደ እኔ መጥታችሁ ጠይቃችሁኛልና” ተብለው ከሚመሰገኑትና ወደ ዘለዓለም ሕይወት ግቡ ከሚባሉት ወገኖች ጋር አንድ ያደርገናል። በምድርም የአእምሮ ሰላም እንደምናገኝ አስበን ምክንያት ሳናበዛ ሰውን ሁሉ ለመርዳት ጊዜ ሳንወስድ ተግባራዊ ሥራ መሥራት ችግሩ እንዲቀንስ ስለሚያደርግ ተባብረን ወገኖቻችንን ከችግር በመታደግ ለተቸገረ የሚደርስ ብፁዕ ነው የተባለውን አማላካዊ ቃል በተግባር መግለጥ እንደሚገባ ማስገንዘብ እንወዳለን። ቀ

አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ

ዲ/ን ተስፋዬ ምትኩ

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተራራው ስብከቱ ስለ ዕለት ጉርስና ስለ ዓመት ልብስ እንዳንጨነቅ፣ ብሎም በሕይወታችን ተስፋ እንዳንቆርጥ “ምን እንበላለን? ምን እንጠጣለን? ምን እንለብላለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤ ይህን ሁሉ አሕዛብ ይሹታልና፤ ለእናንተ ግን ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንድትሹ ያውቃል” ካለ በኋላ እኛ ከአሕዛብ ተለይተን ልናስበው የሚገባንን መሠረታዊ ጉዳይ ሲነግረን “እናንተስ አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል” ብሏል (ማቴ. ፮፡፱፩-፱፫)።

አስቀድማችሁ የሚለው ቃል ምድራዊውን ትታችሁ ሰማያዊውን ብቻ አስቡ ማለት አይደለም። ማስቀደም ስንልም አንደኛ የቅደም ተከተልን ጉዳይ ይመለከታል። ሁለተኛ ደግሞ የአስፈላጊነትን ጉዳይ ይመለከታል። አንድ ተግባር በምንም ዓይነት ምክንያት ሳይከናወን መቅረት የለበትም ብለን ካመንን ከሁሉ አስቀድመን እርሱን እንተግብራለን። ከመጀመሪያው ይልቅ አስፈላጊነቱ ዝቅ ያለውን ተግባር እናስከትላለን። አስፋላጊነቱ በጣም ዝቅ ያለውን ደግሞ ከሁሉ በስተመጨረሻ እናከናውናለን። በቤተ ክርስቲያናችን መንፈሳዊ አስተምህሮም ከሁሉ ቅድሚያ መስጠት የሚገባን ለሰማያዊው ነው። ይህ ማለት ግን የምንኖርለት ዋናው ዓላማ ሰማያዊቷን ርስት ለመውረስ በመሆኑ ሰማያዊውን ማስቀደም አለብን ማለታችን እንጂ ለምድራዊ ሕይወት አናቅድም፤ አናስብምም ማለት አይደለም። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ ዘለዓለማዊ ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሠራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለን» ብሏል (፪ኛ ቆሮ.፳፩)።

ሐዋርያው ድንኳንና ቤት ያላቸው ምድራዊና ሰማያዊ ሕይወትን የሚገልጹ

ነገሮችን ነው። ምድራዊ ሕይወታችንን በድንኳን ሲመስለው ሰማያዊውን ደግሞ በሕንፃ መስሎታል። ብዙ ጊዜ ድንኳን የሚተክለው ለሰርግ፣ ለልቅሶ፣ ለስብሰባ፣ ለግብዣና ለመሳሰሉት ጊዜያዊ ጉዳዮች ነው። ድንኳን መትከል ቀላል በመሆኑ ጠዋት ምንም ባልነበረበት ቦታ ከሰዓት ድንኳን ተተክሎ ልናየው እንችላለን፤ በተቃራኒው ጠዋት ትልቅ ድንኳን ባየንበት ቦታ ከሰዓት ምንም ላይኖር የሚችልበት አጋጣሚም አለ። ምክንያቱም ድንኳን ቋሚ ያልሆነ ነገር ነውና። ቅዱስ ጳውሎስም ምድራዊ ኑሯችንን በድንኳን የመሰለው ጊዜያዊ በመሆኑ ነው። ቅዱስ ያዕቆብም “ሕይወታችሁ ምንድን ነው? እናንተማ ላንድ ጊዜ ታይቶ ኋላ እንደሚጠፋ እንደጠስ አይደላችሁም?” (ያዕ. ፱፡፲፬) በማለት የገለጠው ምድራዊ ሕይወትን የሚመለከት ነው።

ስለዚህ ክርስቲያኖች ድንኳን ለተባለው ለምድራዊ ሕይወታቸው በማሰብ እግዚአብሔር በረዳቸው መጠን መትጋት ያለባቸው መሆኑ አልተከለከለም። በዋናነት ማሰብም፣ መትጋትም የሚገባቸው ለሰማያዊ ቤታቸው ነው ለማለት ነው። በተጨማሪም ክርስቲያን በምድር ላይ መልካም ሥነ ምግባር አለኝ ብሎ መመካት የለበትም። ድንኳን ጠዋት ታይቶ ከሰዓት እንደማይገኝ ሁሉ ጠዋት መልካም ሠርቶ ከሰዓት ሊያጠፋ ይችላልና። ቅዱስ ጳውሎስም ምድራዊውን በጊዜያዊ ድንኳን ሲመስለው የሰማዩን ደግሞ በሕንፃ የመሰለበት ምክንያት ዕቅዳችንን በዚያው መጠን እንደሚለያይ ለማሳሰብ ነው። ምክንያቱም ትንሽ ጊዜ ለሚተክለው ድንኳንና ዘመናት ለሚጠይቀው የሕንፃ ሥራ እኩል ዕቅድ ሊኖረን አይችልምና። “አስቀድማችሁ መንግሥቱንና ጽድቁን ሹ ሌላው ሁሉ ይጨመርላችኋል ተብለናልና”። መንግሥቱንና ጽድቁን አስቀድሙ ሲለን ምድራዊ ዕቅዳችንን ብቻ በመከተል

ወደ ዘለዓለማዊ የሕይወት ግባችን የሚያደርሰንን የጽድቅ መንገድ ስተን እንዳንጠፋ ለማስጠንቀቅ ነው። ስለሆነም አንድ ክርስቲያን የሚያከናውናቸው ተግባራት ሦስት ነገሮችን ከግንዛቤ ውስጥ ያስገባ መሆን አለበት።

እግዚአብሔር ቢፈቅድ ብሎ መጀመር፡- አንድ ሰው ጉዞ ከመጀመሩ በፊት የሚደርስበትን ቦታ፣ ከቦታው ከደረሰ በኋላም የሚያደርገውን ነገር፣ ከድርጊቱ የሚገኘውን ውጤት፣ በውጤቱ የሚያገኘውን ጥቅም መረዳት አለበት። ሰው ስኬታማ የሚሆነው ዐቅድ እንደተነሣበት አሳብ ውጤቱም ተመሳሳይ ከሆነለት ብቻ ነው። ያለበለዚያ ግን «መነሻውን የማያውቅ መድረሻውን አያውቅም» እንደሚባል መንገደኛ ሆኖ ይቀራል።

እንደ ክርስትናም በዚህ ምድር ጥረን፣ ግረን የዕለት ጉርስ፣ የዓመት ልብስ አግኝተን ብሎም ለወገን፣ ለሀገር ለቤተ ክርስቲያን የሚጠቅም ሀብትና ንብረት አፍርተን ለመኖር ማቀድ የሚበረታታ እንጂ የሚያስነቅፍ አይደለም። ዕቅዳችን ግን ሕገ እግዚአብሔርን የሚቃረን መሆን የለበትም። ያሰብነውን ለማግኘትም ቢሆን የእኛን ጉልበት፣ ዕውቀት፣ ሀብትና ሌሎች ምቹ ሁኔታዎች ብቻ ሳይሆን «እግዚአብሔር ቢፈቅድና ብንኖርም» የሚለውን የሐዋርያው የቅዱስ ያዕቆብን አሳብ መሠረት አድርገን መጀመር ይገባናል (ያዕ. ፱፡፲፭)።

“እግዚአብሔር ቢፈቅድ” የሚለውን በሁለት መንገድ መረዳት ይኖርብናል። የመጀመሪያው ልንሠራ ያሰብነው እግዚአብሔር ጥረህ ግረህ ሕይወትህን ምራ ያለውን ትእዛዝ መሠረት ያደረገ ነው ወይ የሚለውን ጥያቄ መመለስ ይኖርበታል። ሁለተኛው የሚጠቅመውንና ለሕይወታችን የሚበጀውን እግዚአብሔር

ስለሚያውቀው እኛ ስናቅድ እግዚአብሔር ለእኛ የሚያስበውና እኛ ያቀድነው ላይስማማ ስለሚችል እኛ ስላቀድነው ብቻ ስለማንሠራው እግዚአብሔር ቢፈቅድ እንላለን።

ብንኖር የሚለው ደግሞ የምናቅደው ሠርተን ስኬታማ ለመሆን ነው። ያቀድነውን አከናውነን፣ የተመኘነውን ለማግኘት ደግሞ በሕይወትና በጤና መኖር ቅድሚያ የሚሰጠው ጉዳይ ነው። የመኖራችን ዋስትና ግን በእግዚአብሔር እጅ የተያዘ ነው። ካልኖርን መሥራትም ሆነ ያሰብነውን ማሳካት ስለማይቻል «ብንኖር» ብለን እንጀምራለን። ሌላው ብንኖር ቢፈቅድልንም ስንል ጀምረን እንዳንተወው፣ ሩጠን ባዶ እጃችንን እንዳንመለስ፣ አብቦን ያለ ፍሬ እንዳንረገፍ፣ ቸርነቱን ተማፅነን፣ ፈቃዱን ጠይቀን እንጀምራለን ማለታችን ነው። “ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” ተብለናልና(ዮሐ. ፲፮፥፮)።

ሕገ እግዚአብሔርን መሠረት አድርጎ ማከናወን፡- መንገድ ስንጓዝ መድረሻችንን አምነን እንደምንገኝ ሁሉ ከየት ተነሥተን በየት አድርገን፣ በምን ፍጥነት፣ እንዴት ባለው አካሄድ፣ ተገዝን ከቦታው እንደምንደርስ የሚያሳይ ዝርዝር ማዘጋጀት የግድ ነው። ይህም ዕቅድ የምንለው ነው። እንደ ቤተ ክርስቲያናችን መንፈሳዊ አስተምህሮ ደግሞ የመንገዳችን መመሪያ ሕገ እግዚአብሔር ነው። ሕገ እግዚአብሔርን መሠረት አድርገን ካልተጓዘን እንደ ሕዝብ እስራኤል መንገዱ ይረዝምብናል፤ ካሰብንበት ሳንደርስ የተመኘነውን ውጤት ሳናይ፤ ከፍሬውም ቀምሰን ሳናጣጥም፤ በመንገድ ዘመናችን ያልቅብናል። በምድር ተንከራታች በሰማይም ተሰፋ ቢስ ሆነን እንቀራለን።

ሕዝብ እስራኤል ከግብፅ ሲወጡ መዳረሻ ግብ ነበራቸው። ይኸውም ከባርነት ነፃ ወጥተው ማርና ወተት ወደምታፈልቀው ከነፃን መድረስና በአባታቸው ርስት፣ በነፃነት፣ በተድላና በደስታ መኖር ነበር። ሆኖም የአካሄዱን ሥርዓት አለወቁም፤ መሪያቸውን ሙሴን አልታዘዙም፤

ተማሪ ኮርጅ ውጤታማ
ለመሆን መሞከር፤
ገበሬ ከነእንክርዳዱ ሸጦ
ለመበልጸግ ማሰብ፤ ነጋዴ
በሚዛን ማጭበርበር፤
አምራቾች የዕቃን ጥራት
ቀንሰው ማምረት በቤተ
ክርስቲያን ብቻ
ሳይሆን በዓለማዊ
ሕግም ያስጠይቃል።

ከእርሱ ይልቅ በፈርኦን ፊት ድንቅ ተአምራት ሠርቶ ባሕረ ኤርትራን እንደ ግድግዳ አቁሞ ያሻገራቸውን እግዚአብሔርን፤ ምንም በሌለበት ምድረ በዳ ከሰማይ መና አውርዶ፤ ከደረቅ ዐለት ውሃ አፍልቆ፤ ያጠገባቸውን አምላካቸውን ትተው በወርቅ የተሠራ ምስል አመለኩ፤ እርም የሆነውን የሰናኦር ካባ ለበሱ፤ ከአሕዛብ ጋር በዝሙት ወደቁ፤ በዚህም ተቀሰፉ፤ በጃ ቀን ይደርሱት የነበረው መንገድ ጃ ዘመን ፈጀባቸው። በረሀ ለበረሀ ሲንከራተቱ እባብ እየነደፋቸው፤ የውኃ ጥም እየፈጃቸው ከነፃን ደርሰው ከፍሬው ሳይቀምሱ በመንገድ ሞተው ያለቁ ብዙ ናቸው። ከኢያሱና ከካሌብ በቀር ልጆቻቸው እንጂ እነርሱ ርስታቸውን አይተው አልወረሱም።

ቤተ ክርስቲያን የእራሴላውያን ታሪክ መሠረት አድርጋ ያቀድነውን ከግብ ለማድረስ ስንገሣ አካሎቶችን ሕገ እግዚአብሔርን ማክከል ያደረገ እንዲሆን ትመክረናለች። ለዚህም ቅዱስ ዳዊት «ሕግህ ለእግራ መብራት ለመንገዱ ብርሃን ነው» በማለት ያመለከገኘውን ለመንገዳችን መሪ እንድናደርግ ታሳስበናለች(መዝ. ፻፲፰፡፻፮)። በአቋራጭ ስኬታማ ለመሆን ሕገ ወጥ ተግባር እንዳንፈጽም ታስጠነቅቀናለች። ተማሪ ኮርጆ ውጤታማ ለመሆን መሞከር፤ ገበሬ ከነእንክርዳዱ ሽጦ ለመበልጸግ ማሰብ፤ ነጋዴ በሚዛን ማጭበርበር፤ አምራቾች የዕቃን ጥራት ቀንሰው ማምረት በቤተ ክርስቲያን ብቻ ሳይሆን በዓለማዊ ሕግም ያስጠይቃል። የቤተ ክርስቲያንን አሥራት፣ የመንግሥትን ግብር ማንደል የተከለከለ ነው። “የቁሣርን ለቁሣር፣ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጦ” ተብሏልና (ማቴ. ፳፪፡፳፩)። በትክክለኛ መንገድ ብቻ ሠርቶ ካሰበበት ለመድረስ መትጋት “ጥረህ ግረህ ብላ” የተባለውን ትእዛዝ መፈጸም በመሆኑ ቤተ ክርስቲያንን ደስ ያሰኛታል። ክርስቲያኖች የሚያቅዱት ከሌሎች ዕቅድ የሚለየውም

በዚህ ነው። ሁሉ ለበጎ ነው ብሎ መቀበል። አምላካችን እግዚአብሔር ደግ አባት በመሆኑ ለልጆቹ የሚበጀውን ይሰጠናል። “ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም” (ኤር.፳፱፡፲፩) የተባለው ለዚህ ነው። እኛም ለሕይወታችን ምን እንደሚያስፈልገን ለይተን የምንሻውን ለማግኘት የሚጠበቅብንን ኃላፊነት ለመወጣት ዐቅደን፤ ዕቅዳችንንም ለማሳካት የተቻለንን ጥረት ካደረግን የመጨረሻውን ውጤት ለእግዚአብሔር መተው ይገባናል። እግዚአብሔር ለጥረታችሁ የሚገባው ይህ ነው ብሎ ከሰጠንም አንተ ያልከው ይሁን ብለን በደስታ እንቀበላለን። ብዙዎቻችን ግን እግዚአብሔር የሰጠንን ንቀን የራሳችንን ውሳኔ ተግባራዊ ለማድረግ ከእግዚአብሔር ጋር ክርክር ውስጥ እንገባለን። ይህ ክርክርና ጭንቀት የእግዚአብሔርን አሳብ ሊያስቀይር እንደማይችልም ጌታ ሲናገር “ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው?” ብሎናል (ማቴ. ፮፡፳፮)።

«ሁሉ ለበጎ ነው» ብለን መቀበል አለብን ስንል ዓላማቸውን ከግብ ለማድረስ ጉዞ ጀምረው ትንሽ ፈተና ሲያጋጥማቸው “እግዚአብሔር ስላልፈቀደልኝ ምንም ማድረግ አልችልም” ብለው ተስፋ እንደሚቆርጡት ደካሞች ስንፍናችንን በፈቃድ እግዚአብሔር ማላክክ የሌለብን መሆኑንም መረዳት ይኖርብናል። ሰው በመንፈሳዊውም ሆነ በዓለማዊ ሕይወቱ የተሻለ ለመሆን ሲነሣ ፈተና ያጋጥመዋል። የሰው ልጅ በዕቅድና በዓላማ ሲንገዝ፣ ሁል ጊዜ በሥራ ይጠመዳል፤ በሥራ የተጠመደ ሰው ደግሞ ከኃጢአት ይርቃል። ለሕይወቱ የሚያስፈልገውንም ያገኛል። ካገኘው ገንዘብ ለቤተ ክርስቲያን አሥራት ያወጣል፤ ለድሆች ምጽቀት ይሰጣል። በዚህም በሕይወቱ ደስተኛ ሆኖ

ይኖራል። ድርጊቱ ግን ጠላት ሰይጣንን ደስ ስለማያሰኘው ያሰበውን እንዳይሠራ መሰናክል ይፈጥርበታል። ሥራ በመተው እንዲደካይ፣ በድህነቱም እግዚአብሔርን እንዲያማርር፣ በሕይወቱ ተስፋ ቆርጦ ሞትን እንዲመኝ ያደርገዋል። ስለዚህ ክርስቲያኖች ስኬታማ ለመሆን ስንተጋ የሚያጋጥሙንን ፈተናዎች ሳንጋፈጥ ፈቃድ እግዚአብሔር አይደለም በሚል ብቻ መተው ለሰይጣን እጅ መስጠት መሆኑን መረዳት ይገባናል። በጉዟችን ችግር ሲያጋጥመን በእኔ ስንፍና ወይስ በዲያብሎስ ተንኮል የሚለውን መመርመር ከእኛ ይጠበቃል።

ዕቅዳችን ቢሳካ እንኳ እግዚአብሔር በሚፈቅደው መንገድ ሠርተን ማግኘት አለማግኘታችንን መመርመር ይጠበቅብናል። የእግዚአብሔር ቃል «ጥረህ ግረህ በፊትህ ወዝ እንጀራህን ትብላለህ» ይለናል። ስለሆነም ስኬታችን የድካማችን ውጤት ነው ወይስ ሌሎች የደከሙበትን በኃይል፣ በሥልጣን፣ በማታለል ወስደንባቸዋል? የሚለውን መመርመር ከተደጋጋሚ ስሕተት ያድነናል።

በአጠቃላይ በዚች ምድር ብንኖርም የዛሬው ኑሯችን ጊዜያዊ እንጂ ዘለዓለማዊ አይደለምና ለጊዜያዊው ሳይሆን ለዘለዓለማዊው፣ ለምድራዊው ሳይሆን ለሰማያዊው፣ ለሥጋዊው ሳይሆን ለመንፈሳዊው ዋጋ እየተጋን መኖር ይገባናል። ቅድሚያ መስጠት ላለብን ጉዳይ ቅድሚያ እንስጥ ስለተባለ ምድራዊውን መተው አይገባም። የተለየ ጸጋ ከሌለን በቀር ሳንበላ፣ ሳንጠጣ መኖር አንችልምና። እርሱንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ አስቀድመን በቸርነቱ እንደሚሟላልን ተስፋ አድርገን ልንንቀሳቀስ ይገባል። ያሰብነውን ተግባራዊ ለማድረግ እግዚአብሔር በቸርነቱ፣ ድንግል ማርያም በአማላጅነቷ፣ ቅዱሳን በተራዳኪነታቸው አይለዩን። አሜን!! ቀ

ናሁ እግዚአብሔር ይነብር ዲበ ደመና ቀሊል ወይመጽእ ውስተ ግብፅ

(ኢ.ሳ.፲፱፥፩)

ቀሊስ ዐቢይ ሙሉቀን

የቃሉ ተናጋሪ ነቢዩ ኢሳይያስ ሲሆን እግዚአብሔር አምላክ ወደ ግብፅ ስለ መሰደዱ ገልጸለት የተናገረው ነው። ሙሉ ቃሉ “ናሁ እግዚአብሔር ይነብር ዲበ ደመና ቀሊል ወይመጽእ ውስተ ግብፅ፤ ወያድለቀልቅ ግብረ እደዊሆሙ ለግብፅ እምቅድመ ገጽ፤ እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይመጣል፤ የግብፅም የእጆቻቸው ሥራዎች በፊቱ ይዋረዳሉ፤ የግብፃውያንም ልብ በውስጣቸው ይቀልጣል” ይላል። ነቢዩ በዚህ ምንባብ ስለሚሔድበት ሀገርና ስለሚሔድበት ምክንያት ተናግሯል።

በነቢዩ አድሮ “ሰማይ ዙፋኑ ነው፤ ምድርም የእግራ መረገጫ ናት፤ የምትሠሩልኝ ቤት ምን ዓይነት ነው? የማርፍበትስ ስፍራ ምንድን ነው?” (ኢ.ሳ.፳፯፥፩) ብሎ የተናገረ አምላክ፤ በሠለስቱ ምእትም “አልቦ አመ ኢሀሎ ወአልቦ አመ ተኃጥአ ወአልቦ አመ አስተረአየ ፍጹመ በመለኮቱ፤ አልቦ ዘይክል ርአየቶ ወአልቦ ዘየአምር ዘከመ እፎ ህላዌሁ፤ የሌለበት ጊዜ የለም የታጣበትም ጊዜ የለም በመለኮቱ ግን ፈጽሞ የታየበት ጊዜ የለም። እርሱን ማየት የሚችል የለም አነዋወሩም እንደምን እንደሆነ የሚያውቅ የለም” (ቅዳሴ ሠለስቱ መእት) ተብሎ የተነገረለት፤ በጊዜና በቦታ የማይወሰነው፤ አነዋወሩን ከእርሱ በቀር ማንም የሚያውቀው የሌለው አምላክ በተዋሐደው ሥጋ ተቀመጠ፤ ሔደ፤ ተሰደደ፤ ተራቦ፤ እየተባለ ይነገርለታል።

በዚህ ምክንያት ነቢዩ በባሕርዩ የማይመረመረው አምላክ በአጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ የፈጽመው የድኅነት ተግባር አስቀድሞ በትንቢት መነጽር ተገልጸለት የሚሔድበትን ቦታ ለምን ተግባር እንደሚሔድ ነገረን። በዚህ ቦታ ይኖራል፤ በዚህ ቦታ ደግሞ አይኖርም የማይባለው አምላክ በደመና ላይ ተቀመጠ መባሉ በተዋሐደው ሥጋ ሊሠራው ያሰበውን መናገሩን ያስገነዝባል። እግዚአብሔር በዚህ አለ፤ በዚህ ደግሞ የለም የማይባለው አምላክ ልገለጥ ባለ ጊዜ እሱ በወደደው ይገለጻል። ሊቃውንቱ እንደሚያስረዱት ደመና የልዕልናው መገለጫ ነው። በትርጓሜ ወንጌልም “ዘበእንተ ዕባይክ ትትሜሰል በደመናት፤ ስለ ልዕልናህ በደመናት ትመሰላለህ” ተብሎ ተገልጿል(ማቴ. ፮፥፱ አንድምታ) ።

ደመና የእግዚአብሔር የክብሩ መገለጫና መመላለሻው መሆኑን ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ “ዘይጠፍር በማይ ጽርሐ፤ ወረሰየ ደመና መክየዶ፤ ዘየሐውር በክነፈ ነፋስ፤ ዕልፍኙን በውኃ የሚሠራ፤ ደመናን መሔጃው የሚያደርግ፤ በነፋስ ክንፍም የሚሔድ” (መዝ. ፻፫፥፳) በማለት ማድነቁን እናነባለን። ከዚህ ቃል የምንረዳው አምላክ ምንም የሚላነው ነገር የሌለ መሆኑን ነው። ዕልፍኙን በውኃ ይሠራል ሲባልም በዕልፍኝ ውስጥ ይቀመጣል ማለት

አይደለም። ይህም አምላካችን ከመመርመር በላይ መሆኑን፤ ዕፁብ በማለት ብቻ የሚታለፍ መሆኑን የሚያስገነዝብ ቃል ነው። ለቁ ቅዱስ ያሬድም ስለዕርገቱ በተናገረበት ድርሰቱ “ዐርገ ሰማያተ በዐምደ ደመና፤ ለድንግል ዘፈትሐ ማኅፀና፤ ለደቂቀ እስራኤል ዘአውረደ መና...፤ ለእስራኤል ልጆች መናን ያወረደ፤ ድንግል ማርያም በኅቱም ድንግልና እንድትወልደው ያደረገ፤ በደመና ዓምድ ወደ ሰማይ ዐረገ” በማለትረ አድናቁቱን ገልጧል (ዝማሬ ዘዕርገት)። በደመና ዐምድ ዐረገ የሚለውም በባሕርይ ክብሩ ሲል ነው።

የእግዚአብሔር የክብሩ መገለጫ የተባለውን ደመና ሊቃውንት በብዙ መልኩ ተርጉመውታል። የኢሳይያስን ትንቢት የተረጉሙ ሊቃውንት “በፈጣን ደመና ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይመጣል” የሚለውን “በሙሴ፤ በአሮን፤ በኤርምያስ፤ በማርቆስ አድሮ፤ በዘባነ ማርያም ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይመጣል” ብለው ተርጉመውታል (ኢ.ሳ.፲፱፥፩ አንድምታ)። ራእየ ዮሐንስን የተረጉሙ ሊቃውንትም “ናሁ ይመጽእ በደመና ሰማይ፤ እነሆ በሰማይ ደመና ይመጣል” የሚለውን ሲተረጉሙ በጎ በሆኑ መምህራን አድሮ ክፉዎችን ነገሥታት ለመዝለፍ፤ ለመንቀፍ ይመጣል፤ በኤልያስ አድሮ አክሐብን፤ በዮሐንስ መጥምቅ አድሮ ሄሮድስን እንደዘለፈው ማለት ነው።

በጎ በጎዎችን መምህራን ደመና አላቸው ከውቅያኖስ ዝናም ቋጥሮ ወጥቶ እየዞረ እያዘነመ ለብዙ አዝርክት፤ አትክልት ይጠቅማል፤ በጎ በጎዎቹ መምህራንም ዓለምን ዙረው አስተምረው፤ ያልተመሰለውን መስለው፤ የተመሰለውን ተርጉመው ብዙ ምእመናንን መጥቀማቸውን መናገር ነው። በዚህ አንድምታ ደመና የተባለች እመቤታችን ድንግል ማርያም እንደሆነችም ያስረዳል (ራእ. ፩፥፯ አንድምታ)። ከላይ ከተጠቀሰው ትንታኔ በመነሣት ደመና የተባሉ ነቢያት፤ ሐዋርያትና ድንግል ማርያም መሆናቸውን መረዳት ይቻላል። ምሥጢሩን አንባብያን እንዲረዱት እያንዳንዱን ጉዳይ በአጭሩ እንደሚከተለው አቅርባለን።

ሀ. ነቢያት፡- ደመና ዝናምን ተሸክሞ ወደ ሰማይ ይወጣና መልሶ ወደ መሬት ይልካል። ነቢያትም ነቢዩ ዳዊት “ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ ነው፤ ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፌ ጣፈጠኝ” (መዝ. ፻፲፰፥፻፫) በማለት የተናገረለትን የእግዚአብሔርን ቃል ተቀብለው ወደ ሕዝብ እስራኤል ሲያደርሱ ኖረዋል። ደመና የሚያስከትለው ዝናምን፤ ዝናቡም ልምላሜን፤ ተስፋን ነው። ነቢያትም በትንቢታቸው ንጹሕ ዝናም የተባለው ጌታ ይወርዳል፤ ይወለዳል እያሉ በተናገሩት ትንቢት የሕዝቡን ተስፋ ሲያለመልሙ ኖረዋል። ነቢያት እግዚአብሔር እንዲህ አለ

እያሉ የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝቡ የሚያደርሱ ስለሆኑ ደመና ተብለዋል። ነቢዩ ኢሳይያስ “እግዚአብሔር በደመና ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይሔዳል” ሲል በነቢያቱ አድሮ የግብፅን ሕዝብ ያስተምራል። ሕዝቡ እስራኤልን ከመከራ ሥጋ፣ ከመከራ ነፍስ ይታደጋል ማለቱ ነው።

ለ. ሐዋርያት፡- ኋላም በደመና በተመሰሉ ሐዋርያት ላይ አድሮ ሕዝቡን ሲያስተምር ወደ ግብፅ እንደሚሔድ፣ በሐዋርያው በቅዱስ ማርቆስ ላይ አድሮ በግብፅ የነበረውን አምልኮተ ጣዖት አጥፍቶ፣ ኢአማንያን የነበሩትን እያስተማረ ከክህደት ወደ እምነት፣ ከአምልኮተ ጣዖት ወደ አምልኮተ እግዚአብሔር፣ ከገቢረ ኃጢአት ወደ ገቢረ ጽድቅ ሲመልሳቸው መኖሩን መናገር ነው። ሐዋርያት በደመና መመሰላቸው ቃሉን ይዘው ወደ አሕዛብ ሁሉ ገብተው ሲያስተምሩ በመኖራቸው ነው።

ሐ. ድንግል ማርያም፡- እግዚአብሔር በደመና ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይሔዳል በማለት ነቢዩ የተናገረው ለጊዜው እግዚአብሔር በነቢያት፣ በሐዋርያት አድሮ አምላካዊ መግባቱን፣ ጥበቃውን፣ ሀልዎቱን፣ ቸርነቱን የሚገልጽ እንደሆነ ለማስርዳት ሲሆን ፍጻሜው ግን በድንግል ማርያም ጀርባ ታዝሎ ወደ ግብፅ እንደሚሰደድ መናገሩ ነው። ነቢዩ ደመና ያላት ልጇን ወዳጇን በጀርባዋ አዝላ በረሀ ለበረሀ የተሰደደችውን ድንግል ማርያም ን ነው። ነቢያት በትንቢታቸው እመቤታችንን በደመና፣ ልጇን ኢየሱስ ክርስቶስን ደግሞ በዝናም እየመሰሉ አስተምረዋል። ሐዋርያት በስብከታቸው፣ ሊቃውንት በትርጓሜያቸው ለዓለም አድርሰውታል።

ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም “አንቲ ዘበአማን ደመና እንተ አስተርአይኪ ለነ ማዩ ዝናም፤ የዝናም ውኃ የታየብሽ የእውነት ደመና አንቺ ነሽ” በማለት ገልጧታል (ውዳሴ ማርያም ዘረቡዕ) ። ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም የዝናም ውኃ የታየብሽ የእውነት ደመና አንቺ ነሽ በማለት የተናገረውን ሊቃውንቱ ሲተረጉሙ እርሷን ደመና ልጇን ደግሞ ዝናም ይሉና እውነተኛ አላት የድንግል ማርያም አማላጅነቷ የማይታበል ነውና ብለው አመሥጥረውታል። በዚህ ምክንያት እመቤታችን እውነተኛ ደመና ተብላለች። እውነተኛ ደመና ደግሞ ታይቶ የማይቀር ከእርሱ የሚጠበቀውን ዝናም የሚያስገኝ ነው። ድንግል ማርያምም ጥንት ከአዳም ጀምሮ የመዳን ተስፋ የነበረች፣ የአዳም የመዳን ተስፋ የተፈጸመውም እውነተኛውን የምሕረት ዝናም ኢየሱስ ክርስቶስን ስለወለደችልን ነው።

አባ ጽጌ ድንግል “ቀስተ ደመና ማርያም ትእምርተ ኪዳኑ ለኖላ፤ ዘእግዚአብሔር ሢመኪ ለተዝካረ ምሕረት ወፍትሕ፤ ህየንተ ቀሰፋ ለምድር ወአማስና በአይህ፤ በእንቲአኪ አሠርገዋ በጽጌ ኩሉ አቅማህ፤ ከመ በከዋክብት አሠርገዎ ለሰማይ ስፋሕ፤ ምድርን ስለቀጣትና በንፍር ውኃ ስለአጠፋት የእውነተኛ ፍርዱና የምሕረቱ መታሰቢያ አድርጎ እግዚአብሔር የሾመሽ የኖላ የቃል ኪዳኑ ምልክት ቀስተ ደመና ማርያም አንቺ ነሽ። ሰፊ የሆነ ሰማይን በከዋክብት እንዳስጌጠው ሁሉ ምድርንም ስለአንቺ በአባዎች ሁሉ አሸብርቷል” በማለት እግዚአብሔር

ለቃል ኪዳኑ ምልክት ትሆን ዘንድ ለአባታችን ለኖላ በሰጠው ምልክት መስሏታል።

እግዚአብሔር አምላካችን ለአባታችን ለኖላ ከጥፋት ውኃ በኋላ ዳግመኛ ምድርን በንፍር ውኃ እንዳያጠፋት ቃል ኪዳን ገብቶለታል። “እግዚአብሔር አምላክም ለኖላ አለው፤ በእኔና በእናንተ መካከል ከእናንተም ጋር ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል ለዘለዓለም ትውልድ የማደርገው የቃል ኪዳኑ ምልክት ይህ ነው፤ ቀስቲን በደመና አኖራለሁ፤ የቃል ኪዳኑም ምልክት በእኔና በምድር መካከል ይሆናል። በምድር ላይ ደመናን በጋረድሁ ጊዜ ቀስቲ በደመናው ትታያለች” (ዘፍ.፱፡፲፪-፲፬) ተብሎ የተነገረው የሚገልጠው ይህን ነው።

እግዚአብሔር አምላክ ለኖላ የገባለትን ቃል ኪዳን እንደሚያጸና ምልክት ይሆነው ዘንድ የሰጠው ቀስተ ደመና ነው። ይህቺ የቃል ኪዳን ምልክት የሆነችው ቀስተ ደመና ደግሞ እምቤታችን ድንግል ማርያም እንደሆነች ሊቁ የኖላ የቃል ኪዳኑ ምልክት ቀስተ ደመና አንቺ ነሽ እያለ ያመሰግናታል። ሊቁ አባ ጽጌ ድንግል እመቤታችንን ባመሰገነበት ድርሰቱ “በደመና ሰማይ ተፅዕኖ ከመ ዘኢየሱስ ነሶሳው፤ እንዘ ይወርድ ውስተ ምድረ ግብፅ ደኪሞ ሐፈው፤ ወሥነ ከፍፍሪሁ ጽጌ በሐሩረ ፀሐይ መጽለው፤ ለጠቢው ሶበ ፈተው አጥባተ እሙ ምንትው፤ ኃጢአ ሐሊበ ከመ ሕፃናት ለሀው፤ ህየንተ አንብው ለወልድ ለእኩን ክፅወ፤ መንቀሳቀስን እንደሚያውቅ ሁሉ በሰማይ ደመና ተጭኖ ወደ ምድረ ግብፅ ሲወርድ ደክሞት አላበው፤ የከንፈርቺ ውበትም በፀሐይ ሐሩር ጠወለገ፤ ከሁለቱ የእናቱ ጡቶች ሊጠባ በወደደ ጊዜ ወተት አጥቶ እንደ ሕፃናት አለቀሰ፤ ስለ ፅንባው ፈንታ እኔ ፍስስ ልበል። (ሰቄቃው ድንግል) ብሎ እንደገለጸው እግዚአብሔር በደመና ተጫነ፤ ሐደ፤ ተመላለሰ ተብሎ ይነገራል።

አባ ጽጌ ድንግል እንዳመሠጠረው ጌታችን መጀመሪያ ወደ ምድረ ግብፅ ሲሰደድ በደመና ተጭኖ እንደሐደ ይናገራል። ሲሰደድም በግብፅ በረሃ የደረሰበትን ውኃ ጥም፣ የበረሃውን ቃጠሎ፣ በረሃብ ያለች እናት ማጥባት አይቻላትምና ሊጠባ የወደደውን ጡት አማናዊት ደመና ከተባለች ድንግል ማርያም ማግኘት እንዳልቻለ፣ በተዋሐደው ሥጋ የደረሰበትን መከራ ሁሉ በእምነት መነጽር በመመልከት እኛም በእምነት መነጽር እንድንመለከተው ይጋብዘናል።

እግዚአብሔር አምላክ በባሕርይ መለኮቱ የሌለበት ቦታ ኑሮ ከነበረበት ወደ ሌለበት ቦታ ሐደ አይባልም። ነገር ግን አስቀድሞ በነቢያት አድሮ ትንቢት ሲያናገር ሕዝቡን ሲያስተምር እንደኖረ በኋላም ከድንግል ማርያም በጎቱም ድንግልና ተፀንሶ በጎቱም ድንግልና ተወልዶ በኃጢአቱ ምክንያት የተሰደደ አዳምን በስደቱ ለመካስ በአማናዊት ደመና በድንግል ማርያም ጀርባ ታዝሎ ሸሸ። አንድ መንገደኛ ሰው የሚሔድበት ሀገርና የሚሔድበት ምክንያት ይኖረዋል። የሚሔድበትን ሀገር ነቢዩ ኢሳይያስ በስም ጠቅሶ ወደ ግብፅ መሆኑን ነግሮናል። ነቢዩ ሆሴዕም “ልጄን ከግብፅ ጠራሁት” (ሆሴዕ ፲፩፡፩) በማለት ትንቢት ተናግሮ ነበርና በኋላ ጊዜው ሲደርስ በድንግል ማርያም ጀርባ ታዝሎ እንደ

የምንሠራው ከሪፖርት ባለፈ ሕይወትን ለመታደግ ይሁን

ዲ/ን አሻግራ አምጦ

በአገር ላይ መከራ ሲመጣ፣ ሰዎችም ለችግር ሲጋለጡ አካላዊ፣ ሥነ ልቦናዊ እና ሃይማኖታዊ ስብራት እንዳይደርስባቸው ከመሥራት ይልቅ ለሪፖርት እና በተጎጂዎች ችግር ለመታወቅ የሚሠሩት ወገኖች ብዙ ናቸው። እገሌ ወይም እነእገሌ እንዲህ አደረጉ ለመባል እንጂ ተጎጂዎች ይበልጥ እንዳይጎዱ መጠንቀቅ ከብዙዎች በመራቁ ተጎጂዎች ለተደራራቢ ችግር ሲጋለጡ እንመለከታለን። አንዳንዶችም ተራ የሒሳብ ስሌት አስመስለው ጨዋታቸውን ቊጥር ላይ ብቻ ያደርጉታል። እንዲህ አይነቱ ድርጊት ሰዎችን ከማሳወቅ ባለፈ የሚጠቅመው አንዳች ነገር የለም፤ ለተጎጂዎችም ጠብ የሚልላቸው መፍትሔ የለም። ችግር የገጠማቸውን ወገኖቻችንን ለመርዳት ስንነሣም መጀመሪያ ሰው መሆናቸውን አምነን፤ ስብራታቸው ተሰምቶን፤ ተጨማሪ ጎዘን ላለመፍጠር ተጠንቅቀን መሆን ይኖርበታል። ሰው ከሆዱ ይልቅ ሰብአዊ ክብሩ ስለሚበልጥበት ልዩ ነገር እንዳደረግን እያሰብን ሳይሆን እግዚአብሔር የሰጠንን ተካፍለን እየበላን መሆኑን አምነን መርዳት ይኖርብናል።

ሰሞኑን አንድ አስገራሚ ፎቶ በማጎበራዊ ብዙኃን መገናኛ ሲዘዋወር ሰንብቷል። ፎቶው ከዓመታት በፊት በደቡብ ሱዳን ተከሥቶ በነበረው ጦርነት ምክንያት በተፈጠረ ረሃብ ጠኔ ይዟት የወደቀችን ልጅ ጆሬ አሞራ አንሥቶ ሊወስዳት ሲቀርባት የሚያሳይ ነው። የፎቶ አንሸው ጭንቀት የነበረው አሞራው ልጅቷን ከማንሣቱ በፊት ካሜራውን አስተካክሎ ምስሉን ማስቀረት ላይ ነበር። በወቅቱ የተነሣው ፎቶ አንሸውን ለዓለም አቀፍ ዕውቅና ዳርጎት፣ ሰውዬውም አሳቡ ተሟልቶ ሊሸለም የቀሩት ደቂቃዎች ነበሩ።

ጋዜጠኛው የተዋጣለት ፎቶ ያነሣ ሲመስለው የልጅቷን መጨረሻ ሳያይም፣ ሊበላት ከሚያስፈስፈው አሞራ ሳይታደጋትም አካባቢውን መልቀቁን የሚያውቀው ራሱ ብቻ ነበር። በጠኔ የወደቀችውን ልጅ ከሞት መታደግ እንዳለበት አላሰበም። ያሰበው በእርሷ ሞት ታዋቂነትን ማግኘት ነበር።

ፎቶው የብዙዎችን ቀልብ ስቦ ታዋቂነትን ስላተረፈለት የፎቶ ግራፉ አንሺ ለሽልማት ታጭቶ መድረክ ላይ ሲወጣ ታዋቂ በመሆኑ ደስታው ወሰን አጥቶ ነበር። ፎቶ ግራፉን ያነሣው ሰው በሥራው ታዋቂነትን በማግኘቱ እየተደሰተ ለመሸለም ወደ መድረክ በወጣበት ወቅት ከአንድ ጋዜጠኛ ቀላል የመሰለ ጥያቄ ተጠየቀ። ጠያቂውም ያነሣው ፎቶ የብዙዎቻችንን ቀልብ እንዲስብ አድርገህ በማንሣትህ እናደንቅሃለን። ግን ልጅቷን ከጆሬ አሞራ ታደግሃት ወይ? አለው። በዚህ ቅጽበት ወሰን አጥቶ የነበረው የፎቶው ባለቤት ጋዜጠኛ ደስታ ተኖ ጠፋ። ሽልማቱን ተቀብሎ ወደ ቤቱ ቢሔድም ደስታና እርሱ ተለያዩ።

ከዚያ በኋላ ከጎዘን ተዛምዶ ራሱን እየወቀሰ መኖር ቢጀምርም ሰርክ ምስላ ከራቱ መጥቶ እየተደቀነ ዕረፍት ሲነሣው ለሽልማት በታጨ በዓመቱ ራሱን ማጥፋቱን ከሳምንት በፊት በሕዝብ ትራንስፕራንት ከአራት ኪሎ ወደ መገናኛ ስንዝ በሬዲዮ ሲነገር ሰምቻለሁ። ታዋቂነትን ለማግኘት የሞከረውን ጋዜጠኛ ድርጊት ብዙዎቻችን የምንፈጽመውን የሚወክል ነው። ብዙዎቻችን በሰው ቊስል ለመታወቅ እንጂ የሰዎችን ቊስል ለማጠብና ችግራቸውን ከሥሩ ነቅሎ ለመጣል አስበን አንሠራም። ጥፋተኝነት ተሰምቶት በጸጸት ራሱን ሲወቅስ ከርሞ ራሱን እንዳጠፋው ጋዜጠኛ የዕድሜ ልክ ጸጸት እንዳናተርፍ መጠንቀቅ በዚህ ዘመን ለችግር የተጋለጡ ወገኖችን ለመርዳት የምናስብ ሁሉ የምንፈጽመው ሊሆን ይገባል። ብዙዎቹ የሰብአዊ ርዳታ ድርጅቶች ድርጊት በተጎጂዎች ቊስል እንጨት የመስደድ ያህል በመሆኑ ኢትዮጵያውያን ለመከራ የተጋለጡትን ስንረዳ

**በመከራ ውስጥ
ቢሆኑም አለመሸበርን
ከቀደምቶቹ በተግባር
የተማረው ቅዱስ ጳውሎስ
ራሱም የቀዳሚዎችን
አሠረ ፍኖት ተከትሎ
ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየኝ
ማን ነው በማለት
ተናግሯል።**

ከገንዘብ በላይ የሚያስፈልጋቸው ነገር መኖሩን በመረዳት ሊሆን ይገባል።

ለችግር በተጋለጡ እና ከመኖሪያ ቤታቸው በተፈናቀሉ ሰዎች ጉዳት መነገድ ከሰብአዊ ክብር መውረድ በመሆኑ መጠንቀቅ ያስፈልጋል። እንደ ፎቶ ግራፍ አንሸው ሰው ታዋቂነትን ከመሻት ባሻገር ሰብአዊነትን የሚፈታተን ጥያቄ ቀርቦብን ወደ ልቡናችን እንድንመለስ የሚያደርግ ነገር ገጥሞን በጸጸት ረመጥ ስንለበለብ እንዳንኖር ከመታወቁ እና ከሁሉ ነገር በፊት መቅደም የሚኖርበት የተጎጂዎችን ሰብአዊ ክብር በጠበቀ መልኩ መደገፍ ነው። ይህን ለማድረግ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን የሚጠበቅባት ኃላፊነት ከባድ ነው።

የቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት ሐኪሞች ከሚያደርጉት የበለጠ እንዲያውም ለንጽጽር የማይቀርብ ነው። ሐኪሞች ወገን፣ ጠላት ሳይለዩ በጦርነት የተጎዱትን ሁሉ አክመው እንደሚያድኑ ሁሉ ቤተ ክርስቲያንም የተጎዱትን ሁሉ ለመርዳት ኃላፊነት አለባት። አባቶቻችን በየሐኪም ቤቱ እየሔዱ የሚጠይቁትም ወገን ለይተው፣ ቋንቋውን ከግምት አስገብተው ሳይሆን ሰው መሆኑን አይተው መሆኑን እያሳዩን በመሆኑ ይህ ተጠናክሮ መቀጠል ይኖርበታል። ማኅበረ ቅዱሳን የወገኖቻችን ችግር ችግራችን ነው ብለው የሚያምኑ ወገኖቻችንን በማስተባበር ችግረኞችን ለመታደግ የሚውል ገንዘብ እና ለችግረኞች የሚያስፈልገውን ነገር ሁሉ የሚሰበስበው ለችግር የተጋለጡት ወገኖች የቤተ ክርስቲያን አባል፣ የክርስቶስ አካል መሆናቸውን አውቆ ከገንዘብ እና ከቀሳቀሱ በላይ የሆነ ድጋፍ ማድረግ እንደሚያስፈልግ ተረድቶ ነው።

ሰብአዊነትን ማስቀደም

ለሰው መልካም ከማድረግ ማዘን ይቀድማል። ርኅራኄን የቋንቋና የባህል አጥር አያደውም። መጋቢት ወር 2011ዓ.ም የኢትዮጵያ አየር መንገድ ንብረት የነበረ አውሮፕላን ደብረ ዘይት አካባቢ ኤጀራ ከሚባል ቦታ ተከስክሶ ነበር። በወቅቱ የተፈጸመው ድርጊት እንቅልፍ የነሣት አንዲት የአካባቢው ክርስቲያን በየቀኑ አደጋው ወደ ደረሰበት ቦታ እየሔደች ንዝናን ትገልጥ ነበር። ይህ ብቻ ሳይሆን በአደጋው የሞቱትን ወገኖቻችንን ሃይማኖት ማጣራት ሳይስፈልጋት ከሃልስት እስከ ዓመታት አስቈርባለች። የዚያች ሴት ድርጊት ሰብአዊነት ተሰምቶን ችግር የገጠማቸውን ለመርዳት ለምንነሣ ሁሉ አብነት የሚሆን ነው። ርዳታችን ከቅድመ ሁኔታ የራቀ፣ ሰው መሆናቸውን ብቻ ከግንዛቤ ያስገባ መሆን የሚገባ መሆኑን የዚች ሴት ድርጊት ያስገነዝበናል።

በቀደምቶቻችን የደረሰውን ማስታወስ

በዚህ ዘመን ደጋግመን ልናነበው የሚገባን አምላካዊ ቃል “እንግዲህ ምን እላለሁ? ስለ ጌዴዎን፣ ስለ ባርቅ፣ ስለ ሶምሶን፣ ስለ የፍታሔ፣ ስለ ዳዊት፣ ስለ ሳሙኤልና ስለ ሌሎች ነቢያት እነግራችሁ ዘንድ ጊዜየ አጭር ነውና። እነርሱ በእምነት ተጋደሉ፤ ነገሥታትን ድል ነሁ፤ ጽድቅን አደረጉ፤ ተስፋቸውን አገኙ፤ የአናብስትን አፍ ዘጉ፤ የእሳትን ኃይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ፤ የባዕድ ጭፍሮችንም አባረሩ። ሴቶችም እንደ ትንሣኤ

ቀን ተነሥተውላቸው ሙታኖቻቸውን ተቀበሉ፤ ተፈርዶባቸው የሞቱም አሉ፤ የምትበልጠውን ሕይወት ያገኙ ዘንድ ሊድኑ አልወደዱምና የገረፏቸው፣ የዘበቱባቸውና ያሠሯቸው ወደ ወንጌ ያስገቧቸው አሉ፤ በመጋዘ የሰነጠቋቸው፣ በድንጋይ የወገሯቸው፣ በሰይፍም ስለት የገደሏቸው አሉ፤ ማቅ ምንጣፍና የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ፤ ተጨነቁ፣ ተቸገሩ፣ መከራ ተቀበሉ፣ ተራቡ፣ ተጠሙም፣ ዓለም የማይገባቸው እነዚህ ናቸው፤ ዱር ለዱርና ተራራ ለተራራ ዋሻ ለዋሻና ፍርኩታ ለፍርኩታም ዞሩ (ዕብ. ፲፩፥ ፴፪-፴፰) የሚለው ነው።

ሐዋርያው ይህን አምላካዊ ቃል የተናገረው በመከራ ጊዜ በእምነት ስለጸኑት በመመስከር ጀማሪዎችን ለማበርታት ነው። ቃሉ ክርስቲያኖችን ምንም ዓይነት መከራ ከዓላማቸው እንደማያናውጣቸው፣ ከአምላካቸውም እንደማይለያቸው የሚያስተምር ነው። ቅዱስ ጳውሎስ የሚተርከው በጽናታቸው ተደንቆ እንጂ በደረሰባቸው መከራ ተስቅቆ አይደለም። መከራውን ያልተስቀቀው የደረሰባቸው አላሳዘነው ብሎ ሳይሆን በእምነታቸው ዓለምን ድል ማድረጋቸው አብሯቸው የነበረ ያህል እየተጋደለ መሆኑን ለመመስከር ነው። የእነዚህ ቅዱሳን ተጋደሎ ቅዱስ ጳውሎስንም በቃል ከመናገር በተግባር ወደ መፈጸም አሸጋግሮት የሮማ ቁሳሮች ያደረሱበትን መከራ የተቀበለው በጸጋ ነው። በቃል የተናገሩትን በተግባር ሲገልጡት የሚያስገኘውን ኃይት ያህል ሰላም የሚያስገኝ ነገር የለምና። ረሃባቸውን ተርቧል፤ መከራቸውን ተካፍሏል። በመከራ ውስጥ ቢሆኑም አለመሸበርን ከቀደምቶቹ በተግባር የተማረው ቅዱስ ጳውሎስ ራሱም የቀዳሚዎችን አሠረ ፍፍት ተከትሎ ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየኝ ማን ነው በማለት ተናግሯል። በዚህ የመከራ ዘመን እንዲህ ዓይነት መንፈሳዊ ታሪኮችን እየሰማን መጽጽናት እንጂ ጠ ላት ዲያብሎስ እንዲደሰት በገዘን ተጨብጠን ውለን ማደር የለብንም።

በእንደዚህ ዓይነት የመከራ ዘመን ምእመናንን ለማጽናናት ከቤተ ክርስቲያን የሚጠበቀውን በቃላት አጠናቆ መጨረስ አይቻልም። በስደት ጊዜ የምትጸልየው ራሱን የቻለ ጸሎት አለ። በአካል የተሰደዱ ወገኖች በመንፈስም እንዳይሰደዱ ጠንክሮ መሥራት በዚህ ዘመን ከምንገኝ ክርስቲያኖች ሁሉ የሚጠበቅ ተግባር ነው። ቤተ ክርስቲያን በቃል ከማስተማር ጀምሮ በሥነ ልቡና እንዳይጎዱ እና ከገጠማቸው ችግር አገገመው ራሳቸውን እንዲረዱ ከማድረግ ጎን ለጎን የሚያስፈልጋቸውን ማሟላትም ይገባታል።

ችግረኞችን ለመደገፍ እና ኃዘን የበረታባቸውን ለማግኘት በአንዱ በኩል አድርጎ ወይም ዋናውን ተዋናይ ቀርቦ ብዙኃንን የመሰብሰብ ሥራ መሥራት ይገባል። ብዙኃንን ለማግኘት የሚቻልበትን ዘዴ አስቦ መሥራት ድካማችን ለፍሬ እንዲበቃ ያደርጋል። ወገኖቻችን የገጠማቸውን ችግር የሚያስረሳ አጽናኝ ተግባር በመፈጸም አካባቢያቸውን እና ንብረታቸውን ከማጣት በተጨማሪ ከእግዚአብሔር እንዳይለዩ መሥራት ከማኅበራት፣ ከሰባክያነ ወንጌል፣ ከግቢ ጉባኤ ማስተባበሪያና በአጠቃላይም ከሁሉም ሰው የሚጠበቅ ኃላፊነት ነው። ክርስቲያኖች

በመተባበር እንዲህ ካደረግን ቤተ ክርስቲያን በመከራ ጊዜ የደረሰችላቸው ወገኖች መከራው ካለፈ በኋላ አይለዩአትም። በየአካባቢው የተከሰተውን ችግር አስቀድሞ መረዳት ወደ መፍትሔ የሚወስደውን መንገድ በግማሽ ይቀንሰዋል። ሊያስከፋቸው እና ሊያስደስታቸው የሚችለውን ጉዳይ ለይቶ ለማወቅ ውጤታማ ተግባር ለመፈጸምም ያግዛል። ሰዎችን ይበልጥ ላለማሳዘን እንድንጠነቀቅ ያደርጋል። ቤተ ክርስቲያን አታስፈልገኝም የሚል ነውጠኛ ቢኖር እንዴት በመንፈሳዊ ጥበብ ማምጣት እንደሚቻል ለማሰብ ዕድል ይሰጣል።

ከችግር መውጫ መንገዶች

በአሁኑ ጊዜ በመከራ የተጋለጡ ሰዎችን መርዳት እንደሚገባ የሚታወቅ ቢሆንም ራሳቸውን እንዲችሉ ማድረግ እና ከሌሎች እንዲማሩ ሁኔታዎችን ማመቻቸት ዋናው ተግባር ሊሆን ይገባል። ቤተ ክርስቲያን ሰዎችን የምትረዳው ሃይማኖታቸውን ጠይቃ፣ የሚናገሩትን ቋንቋ ከግምት አስገብታ አይደለም። እንዲያውም ብርሃንነቷ ለአሕዛብ ይገለጥ ዘንድ አስቀድሞ የምትረዳው ሌሎችን ነው። በ1983 ዓ.ም በተደረገው የመንግሥት ለውጥ ከብላቴ ወደ ኬንያ ገብተው የነበሩ የክፍተኛ ትምህርት ተቋማት ተማሪዎች ርዳታ ሲቀርብላቸው አርቶዶክሳውያኑ የራሳቸውንም ድርሻ ለሌሎች ይለቁ ነበር። ይህም ብዙዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲመጡ ምክንያት ሆኗል። ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ዓይነት መልካም ተግባር መፈጸሟ የማያውቁት ለካ ቤተ ክርስቲያን ማለት እንዲህ ናትን? ክርስቲያኖች የሚባሉት እንዲህ ዓይነት በጎ ምግባር አላቸውን በማለት እንዲደነቁ፣ የማያውቁትን ሕይወት እና በጎ ምግባር ዓይተው እንዲማሩ ያደርጋል። በየዘመናቱ የተነሡ ክርስቲያኖች ኢአማንያንን አሳምነው ወደ ክርስትና ሲያስገቡ የኖሩት በእንደዚህ ዓይነት ተግባር ነው።

በአንድ ወቅት ብዕፅ አቡነ ጢሞቴዎስ የሚባሉ በሀገረ ግብፅ የእንዴናው ሀገረ ስብከት ኤጲስ ቆጶስ ነበሩ። ጳጳሱ የወንጌል ገበሬ ስለነበሩ በሀገረ ስብከታቸው እየዞሩ ወንጌል መንግሥትን ለክርስቲያኖችም፣ ለአሕዛብም ያስተምሩ ነበር። ቅዱሱ አባት ዙረው ወንጌልን ማስተማራቸው የጠቅላይ ግዛቱን ገዥ አበሳጩው። ስለተሰላጩም በክርስቶስ ማመንጃን፣ ከቦታ ቦታ እየሔድክ ወንጌልን ማስተማርህን ተው በማለት አቋማቸውን የሚለውጡ መስሎት በመጀመሪያ በማባበል፣ ቀጥሎ ደግሞ በማስፈራራት ሞክረ። አባ ጢሞቴዎስ ግን ድሆችን ከመደገፍ፣ ከማስተማር እና ከማጽናናት፣ አሕዛብን ከማስተማር ባለመቆጠባቸው ገዥው ይዞ አሰራቸው። ማለር ብቻ ሳይሆን ጥኑ ስቃይ አደረሰባቸው። መከራ ሲበዛ ጸጋ እግዚአብሔር ይበዛልና ቅዱሱ አባት በመከራ ውስጥ በነበሩበት ጊዜ ብዙ ምሥጢራት ተገለጡላቸው።

መከራን በደስታ መቀየር የባሕርይ ገንዘቡ የሆነው አምላካችን እግዚአብሔር ክርስቲያኖችን በዋሉበት አላሳድር፣ ካደሩበትም አላውል ይል የነበረውን ዲዮቅልጥያኖስን ዐሳልፎ ደጉን ንጉሥ ቄስጠንጢኖስን በሀገረ ሮሜ አነገሠው። ንጉሥ ቄስጠንጢኖስም የታሰሩት ክርስቲያኖች እንዲፈቱ፣ የተሰደዱት እንዲመለሱ፣

የተዘጉ አብያተ ክርስቲያን እንዲከፈቱ በማለት ዲዮቅልጥያኖስ በዐዋጅ የዘጋውን በዐዋጅ ከፈተው። በዐዋጅ መሠረትም አባ ጢሞቴዎስም ከእስር ተፈትተው ወደ ሀገረ ስብከታቸው ወደ እንዴናው ተመለሱ። እንደደረሱም የሀገረ ስብከታቸውን መነኩሳት፣ ካህናት፣ ዲያቆናት እና ምእመናን ሰብስበው ለአገረ ገዥው እንጸልይለት አሏቸው። ሰዎች ወደ ቅዱሱ አባት ቀርበው ላሰቃዩህ ሰው ለምን እንጸልይለት ትላለህ? ብለው በጠየቁቸው ጊዜ መልሳቸው እሱ ባያሰቃዩኝ ኖሮ እግዚአብሔርን አላገኘውም ነበር። በመሰቃዩቱ እግዚአብሔር የተደበቁ ምስጢራትን ገልጦልኛል በማለት መለሱላቸው።

**ሁል ጊዜ ጨለማን መውቀስ
በሕይወት ላይ ለውጥ
እንደማያመጣ ተረድቶ
የሚገባው ጨለማው
እንዲወገድ መሥራት ነው።
ክርስቲያኖች ካለ መከራ
ኖረን አናውቅም።**

ክርስቲያኖች በቅዱሱ አባት መሪነት በቤተ ክርስቲያን ተሰብስበው ከማታ እስከ ጧት ሲጸልዩ እንደሚያድሩ የሚያውቁ ሰዎች ወደ አገረ ገዥው ሔደው አባ ጢሞቴዎስ እየጸለዩለት መሆኑን ነገሩት። የሰዎችን ቃል የሰማው አገረ ገዥ “ለካ የክርስቲያኖች ሃይማኖት እንዲህ ነውን?” በማለት በጣም ተደነቀ። ወደ አባ ጢሞቴዎስ ልኮ ካስወሰደው በኋላ ስለሃይማኖቱ ጠየቀው። ቅዱሱ አባት በየዋህነት ሲያጫወተው አገረ ገዥው ልቡ ተነካ። “እኔ እኮ ያን ያህል ስቃይ ስለአጸናሁብህ የምትረግመኝ እንጂ የምትጸልይልኝ አልመሰለኝም ነበር” አለው። አባ ጢሞቴዎስም ክርስቲያኖች ማንንም አይረግሙም በማለት መለሱለት። ገዥውም ስለሃይማኖትህ አስተምረኝ በማለቱም አስተምረው አጠመቁት። ከዚያም አገረ ገዥው የነበረውን ገንዘብ ለድሆች ሰጥቶ በአባ ጢሞቴዎስ ሥር መኖር መጀመሩን ጎዳር ፲፫

ቀን የሚነበበው ስንክሳር ይተርካል (ስንክሳር ከመስከረም እስከ የካቲት፣ ፲፱፻፱ ዓ.ም-፪፻፺፰-፪፻፺፱)። በየዘመናቱ ክርስቲያኖች ሲፈጽሙት የኖሩት ተግባር እንዲህ ዓይነት ነው። እንዲህ ዓይነቱን ተግባር የተማሩትም ከቤተ ክርስቲያን ነው። ቤተ ክርስቲያን ለኢአማንያን ጭምር የምትጸልየው እንደ አገረ ገዥው ዓይነት ክፉ ሰዎች አምነው እንዲጠመቁ፣ አልታያቸው ብሎ የነበረው ብርሃኗ እንዲገለጥላቸው ነው።

በዚህ ዘመን የምንገኝ ክርስቲያኖች መፈጸም የሚኖርብንም እንዲህ ዓይነት ምግባር ነው። ለሚገድሉንም ልንጸልይላቸው እንደሚገባ ቅዱሱን አባት አብነት ማድረግ ይኖርብናል። ከአራዊት የከፋ ጨካኝ የነበሩትን ሰዎች በጸጸትም ይሁን በሌላ ምክንያት ወደ ልባቸው እንዲመለሱ አድርጎ ከመከራ አድራሽነት ወደ መከራ ተቀባይነት የሚቀይራቸው የክርስቲያኖች ጽንፍ ነው። ከዚህ ድርጊት የምንማረው ሰዎች ለመከራ ሲጋለጡ ሊዱ እሳት ሙቁና ጥገቡ ማለት ሳይሆን የሚያስፈልጋቸውን ማሟላትም የሚገባ መሆኑን ነው። ረሀባቸውን በምግብ፣ ገዘናቸውን በምክር ማስረሳት በዚህ ዘመን ከምንገኝ ክርስቲያኖች ሁሉ ይጠበቃል።

መከራ የገጠማቸውን ሰዎች ሁሉ እንዴት መርዳት እንደሚገባ አስተማሪ የሆነ አንድ ታሪክ መጨመር አስፈላጊ ነው። ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌ በ፲፱፻፷ ዓ.ም ታኅሣሥ ወር ታጣቂዎች በከፈቱባቸው ተኩስ ተመትተው ሐኪም ቤት ገብተው በነበረበት ወቅት አካላቸው መራመድ ከማይችልበት ደረጃ መድረሱን ተረድተው ተስፋ እስከ መቁረጥ ድርሰው ነበር። መራመድ መቻል አለመቻላቸውን በዘመኑ በጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ሐኪም የነበሩትን ፕሮፌሰር አሥራት ወልደየስን ሲጠይቁቸው በቶሎ መልስ አልሰጧቸውም ነበር።

እርሳቸውም ቈሜ መሔድ ካልቻልኩ በሕይወት መቆየት አልፈልግም በማለት ሲናገሩ የሰሙት ፕሮፌሰር አሥራት የምትኖረው ወታደር ለመሆን ነው እንዴ? እጅ አለህ ትጽፋለህ፣ አፍህ ደጎና ነው ታስተምራለህ፣ አእምሮህ ደጎና ነው አስበህ ትሠራለህ በማለት ከመከራቸው በኋላ እንግሊዝ አገር ሔደው መታከም እንዳለባቸው አሳብ ያቀርቡላቸዋል። ፕሮፌሰር ጌታቸው ኃይሌም አሳቡን በቶሎ ይቀበሉታል። ጌታቸው አሳቡን የተቀመሉት ቶሎ ድነው ቈመው ለመሔድ ሲሆን ፕሮፌሰር አሥራት ግን አሳቡን ያቀረቡበት ምክንያት ጌታቸው ባይድኑ እንኳ ከእርሳቸው የበለጠ የተጎዱትን አይተው ራሳቸውን ያጽናናሉ በማለት ነበር። አሳባቸው ተሳክቶ ጌታቸው እንግሊዝ አገር ሔደው ከተባለው ሐኪም ቤት ሲገቡ በ2ኛው የዓለም ጦርነት ከፍተኛ ጉዳት የደረሰባቸውን ወታደሮች ዓይተው በእነርሱ ዓይን የራሳቸውን ጉዳት ሲመለከቱት “አካለ ስንኩል መሆኔን ረስቼው ልረዳቸው እጅን መዘርጋት ቃጣኝ። የተደረገልኝ ዋናው ሕክምና እነርሱን ዓይቼ ራሴን እንዳውቅ መደረጉ ነው” ብለዋል። ጌታቸው ኃይሌ ቈመው መሔድ ባይችሉም ከደረሰባቸው አካላዊም ሥነ ልቡናዊም

ስብራት ወጥተው በዓለም አቀፍ ደረጃ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን የተመለከቱ ጥናታዊ ጽሑፎችን አበርክተዋል። ለካ አሥራት ወደዚህ ቦታ እንድናጠቃ ያደረገው እንድድን ብቻ ሳይሆን ከእነዚህ ቍስለኞች እንድናጠቃ ጭምር ነው በማለት ራሳቸውን ያጽናኑት” (አንድ አፍታ ላውጋችሁ፣ ፳፻፲፫ ዓ.ም፣ ፪፻፺፰-፪፻፺፱) በዘመናችን በተፈጠረው ጦርነት መከራ ለገጠማቸው ወገኖች አርአያ የሚሆን ነው።

በአሁኑ ጊዜ ለችግር የተጋለጡትን ወገኖቻችንን ስንረዳም የረጅሞችን እጅ ዓይተው እንዲያድሩ ብቻ ሳይሆን ራሳቸውን እንዲችሉ፣ የገጠማቸውን ችግር ረስተው አዲስ ሰው እንዲሆኑ የመፍትሔውን ቍልፍ በማሳየት ጭምር ሊሆን ይገባል። ሁል ጊዜ ጨለማን መውቀስ በሕይወት ላይ ለውጥ እንደማያመጣ ተረድቶ የሚገባው ጨለማው እንዲወገድ መሥራት ነው። ክርስቲያኖች ካለ መከራ ኖረን አናውቅም። መከራው የሚያስገኘውን መንፈሳዊ ጥቅም በመረዳት እና የሚጠብቀን ሰማያዊ በረከት እንዳለ በማመን መጽናናት ይኖርብናል። በአገር ላይ መከራ ሲመጣ ቅርሶች እንዳይወድሙ፣ ክርስቲያኖች ሞተው እንዳያልቁ፣ ንዋያተ ቅድሳት እንዳይጠፉ በዘመነ ሰማዕታት በሮም የነበሩ ክርስቲያኖች በካታኮምብ(በዋሻ) ያሳለፉትን ሕይወት እና መንፈሳዊ ፈሊጥ መከተል በስደት ላይ ከሚገኙም በስደት ላይ ያሉትን ከምንረዳውም የሚጠበቅ ተግባር ነው።

ተማሪዎች ወደ ትምህርት ገበታቸው ከመመለሳቸው በፊት መሠራት የሚገባው

በጦርነቱ ምክንያት በየቦታው ለችግር የተጋለጡ ተማሪዎችን መታደግ የሚገባን አቅማቸውን እና የየአካባቢውን ነባራዊ ሁኔታ ባገናዘበ መልኩ በቁሳዊ ነገርም በመንፈስም ለመደገፍ መሥራት ቀዳሚው ተግባር ነው። ጦርነት ቤተሰብን መበተኑ፣ ማፈናቀሉ፣ ሀብት ንብረትን ማውደሙ፣ የማይረሳ ጠባሳ ጥሎ ማለፉ የታወቀ ነው። ጦርነት በተከተሰባቸው አካባቢዎች የሚገኙ ታዳጊዎች ወደ ትምህርት ቤት የሚመጡት ይህን ችግር እንደያዙ በመሆኑ ትምህርት ከመጀመራቸው በፊት አእምሮቸውን ነፃ የሚያደርግ ሥራ መሥራት ያስፈልጋል። ችግር ያለባቸውን ወገኖች በፍቅር ስቦ ቤተ ክርስቲያን የምትፈጽመው ነገር በአእምሯቸው ተቀርጾ እንዲቀር መሥራት ለነፃ የማይባል መንፈሳዊ ኃላፊነታችን ነው። ከሁሉ አስቀድሞ ትውልድን ለመታደግ ኃላፊነት ለአእምሮ ሰላምን ከሚያስገኙ ተግባሮች ቀዳሚው ነው። የቤተ ክርስቲያንን ተልእኮ ይዘው ለአገልግሎት የሚሰማሩ መምህራን ችግሩን መለየት ብቻ ሳይሆን ችግሩ ሊወገድ የሚችልበትን ማሰብ፣ ከአባቶች ጋር መመካከር፣ ስምምነት ላይ የተደረሰበትን ጉዳይ ተግባራዊ ለማድረግ አለመዘግየት ያስፈልጋል።

በአንድ አካባቢ የተከሠተ ችግር በሌላ ቦታ ከተከሠተ ችግር ስለሚለያይና ግብረ መልሱ ላይገናኝ ስለሚችል አገልግሎቱን እንደ ሁኔታው ማከናወን ይገባል። ችግሩን መምህራን ብቻ

ናሁ ሠናይ ወናሁ አዳም ሱባ ይሄልዉ አኃው ጎቡረ

(መዝ. ፻፴፪+፩)

ክፍለ ማርያም

ነቢያ እግዚአብሔር ዳዊት ቃሉን የተናገረው ስለትሩፋን ሲሆን ፍጻሜው ግን ስለምእመናን ነው። እስራኤል በፋርስ በባቢሎን ተማርከው እንደሚሔዱ አስቀድሞ ተገልጾለት የተናገረው ቃል ነው። በመሆኑም “ወንድሞች በጎብረት ቢቀመጡ እነሆ መልካም መሆኑን መናገሩ ነው። እነሆም ያማረ ነው” በማለት ሲናገር በፋርስ ባቢሎን የነበሩ እስራኤላውያን ከምርኮ ተመልሰው በኢየሩሳሌም ካሉት እስራኤል ጋር በአንድነት ቢቀመጡ መልካም መሆኑን መናገሩ ነው። አንድነት መልካም ነው፤ እጅግም አስፈላጊ ነው። ስለሆነም ቤተ ክርስቲያን በአንድነት መኖርን ለዘመናት ስታስተምረው ኑራለች፤ ዛሬም ታስተምረዋለች፤ ወደ ፊትም ስታስተምር ትኖራለች። ይሁን እንጂ በዚህም ዓለም በወዲያኛውም ዓለም በአንድነት መኖር የሚችሉ፤ በአንድነት መኖር የሚገባቸውም አካላት እንዳሉ ሁሉ አንድ መሆን የማይችሉ አካላትም አሉ። አንድ ስለሚሆኑት ከመናገር አስቀድሞ አንድ የማይሆኑትንና የሚሆኑትን መለየት ያስፈልጋል።

አንድ የማይሆኑ ነገሮች፡- ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ አንድ ሊሆኑ የማይችሉትን ነገሮች አንድ ማድረግ እንደሌለብን “ተጠራጣሪዎች አትሁኑ፤ ወደማያምኑ ሰዎች አንድነትም አትሒዱ፤ ጽድቅን ከኃጢአት ጋር አንድ የሚያደርጋት ማን ነው? ብርሃንንስ ከጨለማ ጋር የሚቀላቅል ማን ነው? ክርስቶስን ከቤልሆር ጋር አንድ የሚያደርገው ማን ነው? ወይስ ምእመናንን ከመናፍቃን ጋር አንድ ወገን የሚያደርጋቸው ማን ነው? የእግዚአብሔርን ታቦትስ በጣዖት ቤት ውስጥ የሚያኖር ማን ነው?

የሕያው እግዚአብሔር ማደሪያዎች እኛ አይደለንምን? እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተናገረ ‘እኔ በእነርሱ አድራሰሁ፤ በመካከላቸውም እኛራለሁ፤ አምላካቸውም እሆናቸዋለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆኑኛል። ስለዚህ ከመካከላቸው ተለይታችሁ ውጡ፤ ከእነርሱም ተለዩ፤ ወደ ርኩሳን አትቅረቡ፤ እኔ እቀበላችኋለሁ። አባት እሆናችኋለሁ፤ እናንተም ወንዶችና ሴቶች ልጆች ትሆኑኛላችሁ’ አለ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር” (ጭቆ. ፮፡፲፱-፲፰) በማለት ማን ከማን ጋር አንድ መሆን እንዳለበትና ማን ከማን ጋር አንድ መሆን እንዳለበት አስተምሯል። ሐዋርያው አንድ መሆን የማይችሉ ብሎ የጠቀሳቸው የሚከተሉት ናቸው።

ጽድቅ ከኃጢአት ጋር፡- ጽድቅና ኃጢአት በአንድ ሰዓት መፈጸም የማይችሉ፤ አንዱ ሲፈጸም ሌላው የሚቀር ስለሆነ የሚተባበሩ ነገሮች አይደሉም። ሰው ኃጢአትን መተውና ከኃጢአት ሥራ መለየት ከፈለገ ጽድቅን መሥራት ይኖርበታል። ማንም ሰው እንኳንስ ኃጢአት እየሠራ ጽድቅ ሊሆን ኃጢአት አልሠራም ቢል እንኳን እንዲሠራ የታዘዘውን የጽድቅ ሥራ ካልሠራ ጽድቅን አለማድረጉ ኃጢአት ይሆንበታል። “በጎ ነገር ማድረግን የሚያውቅ የማይሠራትም ኃጢአት ትሆንበታለች” (ያዕ. ፱፡፲፮) ተብሏልና። ጽድቅን ስንሠራ ከኃጢአት እንለያለን፤ ኃጢአትን ስንሠራ ደግሞ ከጽድቅ እንለያለንና ሁለቱ በአንድ እንደማይሔዱ አስረዳን።

ጽድቅን ሲሠሩ የእግዚአብሔር ማደሪያ፣ የቅዱሳን ወዳጅ፣ ኃጢአትን ሲሠሩ ደግሞ የዲያብሎስ ማደሪያ ይሆናሉ። በዚህ ምክንያት ጽድቃንና ጎጥኦን አንድ ሊሆኑ አይችሉም። በቅዱስ ወንጌል

“በጎቹን በቀኙ፣ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል” (ማቴ. ፳፭፡፴፫) ተብሎ የተነገረው የሚያስገነዝበው ሁለቱ አንድ እንደማይሆኑ ነው። በበግ የተመሰሉት ጻድቃን በቀኝ፣ በፍየል የተመሰሉት ኃጥኦን ደግሞ በግራ ይቆማሉ ማለት ነው። “ወደማያምኑ ሰዎች አንድነትም አትሒዱ” የተባልነው የማያምኑትና የሚያምኑት አንድነት ስለሌላቸው ነው።

ብርሃን ከጨለማ ጋር፡- “የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃንን ያገኛል እንጂ በጨለማ ውስጥ አይመላለስም” (ዮሐ. ፰፡፲፪) ተብሎ እንደተነገረው በብርሃን የሚመላለስ ጨለማን አያይም፤ በጨለማ ውስጥ የሚመላለስም ብርሃን አያገኝም። “በጨለማ የሔደ ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላና በጨለማ ሀገርም ለነበሩ ብርሃን ወጣላቸው” (ኢሳ. ፱፡፪) ተብሎ የተነገረው ጨለማ በሆነበት ዘመን ብርሃን አለመኖሩን፣ ብርሃን ሲገለጥ ደግሞ ጨለማ መወገዱን ያስገነዝባል። ብርሃን ከጨለማ ጋር አንድነት እንደሌለው ብርሃን የተባለ ክርስቶስን አምነው የሚመላለሱት ጻድቃንና የጨለማ ገዢ የተባለውን ዲያብሎስን የሚያመልኩ ኃጥኦን አንድነት የላቸውም። በቅዱስ ወንጌል “ብርሃን ወደ ዓለም መጥቷልና፤ ሰውም ሥራው ክፉ ስለሆነ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን መርጧልና። ሥራውም ክፉ የሆነ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፤ ክፉም ስለሆነ ሥራው እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም።” (ዮሐ. ፫፡፲፱-፳) ተብሎ እንደ ተጻፈ ጨለማን ተገን አድርገው ክፉ ሥራን የሚሠሩትና “የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ” ያለውን የክርስቶስን ፈቃድ የሚፈጽሙት አንድነት የላቸውም።

ክርስቶስ ከቤልሆር ጋር፡- ክርስቶስ ፈጣሪ

ነው፤ ቤልሆር ደግሞ ፍጡር ነው፤ ፍጡር ብቻም ሳይሆን ፈጣሪውን የካደ፤ ሌላውንም ሲያስክድ የኖረና የሚኖር ነው። ይህን አስመልክቶ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ “ክርስቶስን ከቤልሆር ጋር አንድ የሚያደርገው ማን ነው” በማለት ያስረዳል (ጴጥ ፳፫፡ ፮፡፲፭)።

ነቢይ ኤልያስ ከእግዚአብሔርና ከጣዖት አንዱን መምረጥ አቅቷቸው ይዋልሉ ለነበሩት “እስከ መቼ በሁለት አሳብ ታክሳላችሁ፤ እግዚአብሔር አምላክ ቢሆን እርሱን ተከተሉ፤ በአልም አምላክ ቢሆን እርሱን ተከተሉ” (፩ኛ ነገ. ፲፰፡፳፩) በማለት ከሁለቱ አንዱን መከተል እንጂ የሁለቱም ተከታይ መሆን እንደማይችሉ አስረድቷቸዋል።

ክርስቶስ ከቤልሆር ጋር አንድነት እንደሌለው የክርስቶስ ተከታዮች ጻድቃንና የቤልሆር ተከታዮች ኃጥአንም አንድነት የላቸውም። ክርስቶስ ሰውን ለማዳን እንደ ተሰቀለ የክርስቶስ ተከታዮች ጻድቃንም የሰው ልጅ ድኅነትን ያገኝ ዘንድ ያለ ዕረፍት ወደ እግዚአብሔር ይጸልያሉ። ቤልሆር የሰውን ልጅ ድኅነት እንደ ማይፈልግ ሁሉ የቤልሆር ተከታዮች ኃጥአንም የሰውን ድኅነት የማይፈልጉ ክፉ የሆነውን የዲያብሎስን ሥራ ብቻ የሚፈጽሙ ናቸው።

ታቦት ከጣዖት ጋር፡- ታቦት የእግዚአብሔር፣ ጣዖት ደግሞ የዲያብሎስ ማደሪያ ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ማደሪያና የዲያብሎስን ማደሪያ አንድ ማድረግ አይቻልም፤ አይገባም። ፍልስጥኤማውያን የቃል ኪዳንን ታቦት ማርከው በዳጎን ቤት ባስቀመጡት ጊዜ ዳጎን ተሰባብሮ አገኙት። አንድነት አስፈላጊ ቢሆንም አንድ ሊሆኑ የማይችሉ ነገሮችን አንድ ለማድረግ መሞከር ለጥፋት እንጂ ለድኅነት ስለማያበቃ መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

ጣዖት ከታቦት ጋር አንድነት እንደሌለው በታቦት አስፈላጊነት የሚያምኑና በጣዖት የሚያምኑ አንድነት ሊኖራቸው አይችልም። አንድ ቀን ወደ ታቦት በሌላ ቀን ደግሞ ወደ ጣዖት መሔድም አይቻልም። የእግዚአብሔር ታቦት ባለበት

የሚኖሩት እግዚአብሔርን እያመለከቱ ይኖራሉ። በጣዖት ቤት የሚኖሩም የሰው እጅ ሥራ የሆነውን ጣዖትን ያመልካሉ። አንድነት ሊፈጠር የሚችለው በጣዖት ቤት የሚኖሩት ከጣዖት ቤት ወጥተው ወደ እግዚአብሔር ሲሔዱ፣ ከአምልኮተ ጣዖት ወጥተው አምልኮተ እግዚአብሔርን ሲከተሉ ነው።

አስቀድመን አንድ ሊሆኑ የማይችሉትን ካየን ቀጥለን ደግሞ ኅብረት ፈጥረው በአንድነት የሚኖሩትን እናቀርባለን። ነቢይ “ወንድሞች በኅብረት ቢቀመጡ እነሆ ያማረ ነው እነሆ መልካም ነው” በማለት የነገረን አንድነት አስፈላጊ መሆኑን ነው። አንድ የሚሆኑ አካላት የሚከተሉት ናቸው።

በስደት ያሉት ተመልሰው፡- ባሕር ተከፍሎላቸው፣ ጠላት ተገድሎላቸው፣ መና እየወረደላቸው፣ ዐለት ተሰንጥቆላቸው፣ ደመና ተጋርዶላቸው፣ የብርሃን ዓምድ ተተክሎላቸው ከግብፅ ባርነት የወጡ እስራኤላውያን ለሁለት ተከፋፍለው ነበር። መለያየቱ ሳያንሳቸው ጠላት ተነሥቶባቸው በፋርስ በባቢሎን ተማርከው ነበር። ነቢይ ዳዊት በትንቢት ተገልጾለት መከፋፈል ቀርቶ “የተማረኩትም፣ የተሰደዱትም ተመልሰው፣ በኢየሩሳሌም ካሉት ጋር በአንድነት ቢቀመጡ እነሆ መልካም ነው፤ እነሆም ያማረ ነው” በማለት ተናገረ።

ዛሬም በሀገራችን ጠላት በመራን መንገድና ዲያብሎስ በፈጠረልን የተሳሳተ አስተሳሰብ አንዱ ባለርስት፣ ሌላው መጤና ሰፋሪ በሚል ክፉ መንፈስ በእርቶዶክስነታቸው ብቻ ከቦታቸው የተፈናቀሉ፣ ሀብት ንብረታቸው የተዘረፈባቸው፣ በባዶ ቦታ ረሐብና ጥም የሚያሰቃያቸው፣ የቀኑ ሐሩር፣ የሌሊቱ ቀር የሚፈራረቅባቸው ብዙዎች ናቸው። እነዚህ ሁሉ ተመልሰው ወደ ቤታቸው ገብተው ለአሳዳጆችም ልቡና ሰጥቷቸው በኅብረት ቢቀመጡ መልካም ነው። ጠላት ተነሥቶባቸው የተሰደዱ እንዳሉ ሁሉ በእረኞቻቸው ግዴታሽነትና በራሳቸውም አልታዘዝም ባይነት የጠፋም በርካታ ናቸው። መቶ በጎች ያሉት ባለጸጋ ከመቶ በጎች አንዲቱ ብትጠፋበት ዘጠና ዘጠኙን በምድረ በዳ

ትቶ እስኪ ያገኛት ድረስ ወደ ጠፋቸው እንደሚሔድ፣ በአገኛትም ጊዜ ደስ ብሎት በትክኻው ተሸክሞ ወደ ቤቱ እንደሚገባ ወዳጆቹንና ጎረቤቶቹን ጠርቶ የጠፋቸውን በጌን አግኝቻቸው ስለሆነ ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ እንደሚላቸው፣ እንዲሁም አሥር ድሪም ያላት ቤት ብትኖር አንዲቱ ብትጠፋባት መብራት አብርታ በቤቷ ያለውን ሁሉ እየፈነቀለች እስክታገኛት ድረስ ተግታ እንደምትፈልግ ያገኝታት እንደሆነም ወዳጆቿንና ጎረቤቶቿን ጠርታ የጠፋቸውን ድሪሜን አግኝቻቸው ስለሆነ ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ እንዳለቻቸው ተጽፏል። የጠፋው ልጅ ወደ አባቱ ቤት ሲመለስ አባቱ ጎረቤቱን ጠርቶ “ፍሪዳ አዘጋጃ፤ ልብሱን ለውጡለት፤ ጫማ አጫሙት፤ ይህ ልጅ ሞቶ ነበር፤ አሁን ግን ሕያው ሆኗልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና ደስ ይበለን፤ ሐሴትም እናደርግ” በማለት እንዳስተማረው ንስሐ በሚገባ አንድ ኃጢአተኛ በሰማይ መላእክት ዘንድ ታላቅ ደስታ እንደሚሆን አስረድቷል (ሉቃ. ፲፮፡፱-፴፪)።

ከሃይማኖት ውጪ የሆኑት አምነው፡- ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰማዩ ሰማያት የወረደው፣ ከድንግል ማርያም የተወለደው፣ በተዋሐደው ሥጋ የተሰደደው፣ የተራበው፣ የተጠማው፣ የተሰቀለው፣ የሞተው መለያየትን አጥፍቶ አንድ ሊያደርገን ነው። የተከፈለለትን የደም ዋጋና የድኅነት ምስጢር ተረድቶ አንድነትን፣ ኅብረትን፣ ሰላምን፣ ተዋሕዶን በምትሰብከው በአንዲት ቤተ ክርስቲያን በኅብረት ቢቀመጡ መልካም ነው፤ እጅግም ያማረ ነው። “ያዕቆብ በላ፤ ጠገበም፤ የተወደደውን ጥጋብ አቀናጣው፤ ሰባ፤ ወፈረ፤ ሰፋ፣ የፈጠረውን እግዚአብሔርን ተወ፤ ከሕይወቱ ከእግዚአብሔር ራቀ። በዚህ በልዩ ጣዖት አነሣሁኝ፤ በርኩሰታቸውም አስመረሩኝ። ለእግዚአብሔር ያይደለ ለ አ ጋ ን ን ት ፣ ለ ማ ያ ው ቋ ቸ ው ም አማልክት፣ ድንገት ለተገኙ ለማይሠሩና ለማይጠቅሙ አማልክት፣ አባቶቻቸውም ለማያውቋቸው አማልክት ሠዉ።” (ዘዳ. ፴፪፡፲፭-፲፮) ተብሎ እንደተነገረ የሰው ልጅ በእርአያውና በአምሳሉ የፈጠረውን እግዚአብሔርን ትቶ ጣዖት የሚያመልክ፣

ለፈጣሪ ሳይሆን ለፍጡር የሚሠዋ፤ ሆኗልና ባለማመን የኖረው በሥላሴ አምና በቤተ ክርስቲያን ቢቀመጥ መልካም ነው።

አባቶች ከልጆች ጋር ተግባብተው፡- ሊቀ ነቢያት ሙሴ “የድሮውን ዘመን አስብ፤ የልጅ ልጅንም ዓመታት አስተውል፤ አባትህን ጠይቅ ይነግርህማል፤ ሽማግሌዎችህን ጠይቅ ይተርኩልህማል” (ዘዳ. ፱፻፮) በማለት ለእስራኤል ዘሥጋና በቃሉ ለሚያምኑ ሁሉ እንደተናገረው ልጆች የአባቶችን ቃል እየሰሙ፤ አባቶችም ልጆችን ዘመኑን በዋጀ መልኩ፤ እነርሱን በሚመጥን ትክክለኛ አቅጣጫ እየመሩ አባቶች ከልጆች ጋር ተስማምተው በኅብረት ቢቀመጡ የክርስቲያኖች ኅብረት ሌሎችን በፍቅር ይስባል።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በመልእክቱ “እናንተም ከእኛ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ ያየናትንና የሰማናትን እንነግራችኋለን፤ አንድነታችንም ከአብና ከልጁ ከእየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው” (ጆኛ ዮሐ. ፩፻፫) በማለት እንደተናገረው አባቶች ያዩትን፤ ከረጅም የሕይወት ልምድ የቀሰሙትን ተሞክሮና ያወቁትን ዕውቀት ለልጆች እየነገሩ፤ ልጆችም መልካም የሆነውን ከወላጆቻቸውና ከታላላቆቻቸው እየቀሰሙ በኅብረት ቢቀመጡ ክርስትናቸው በማኅበራዊ ሕይወታቸው ይገለጻል። እኅቶች፣ ወንድሞች፣ አባቶች፣ እናቶች በኅብረት፣ በመልካም አንድነት፣ በሰላም እየኖሩ መልካም የሆነውን ተግባር ቢያከናውኑ ከሚገኘው ጥቅም የተወሰኑትን እንመልከት።

ሀ.ሃይማኖትን ለመጠበቅ፡- ይህም ከአማኞች ህልውና፣ የቍጥር መብዛትና መቀነስ፣ ዓለማዊ ሕግጋትና ደንቦች የሚፈቅዱላቸው መብት ተጠብቆላቸው ከመኖርና አለመኖር አንጻር የሚታይ እንጂ ሃይማኖት ትጠፋለች ማለት አይደለም። ስለዚህ ርትዕት የሆነችው ሃይማኖት ትጠበቅ ዘንድ በኅብረት ቢቀመጡ መልካም ነው። ክርስትናችን በማኅበራዊ ሕይወታችን እንዲገለጥም ያደርጋል።

ለ.ሃይማኖትን ለማስፋፋት፡- ወንጌል ባልተሰበከበት እንዲዳርስ የእግዚአብሔር

ፈቃድ ነው። በአገልግሎት ጊዜ አንዱ ቢደክም ሌላው እንዲያበረታ፣ የወንድሞች በኅብረት መኖር፣ የአባቶች ከልጆች ጋር ተስማምቶና ተመክኮር መሥራት፣ መምህራን ከምእመናኑ ጋር ተግባብቶና ተደማምጦ መኖር ወሳኝ ነው። “መንፈስ ቅዱስ አንድ ሲሆን ስጦታው ልዩ ልዩ ነው” (ጆኛቆሮ. ፲፪፥፱) እንደተባለው ሁሉም እንደየጸጋው ሲያገለግል የአማንያን ቍጥር ጨምራል፤ አማኞችም በሰላም ይኖራሉ።

ብርሃን ከጨለማ ጋር አንድነት እንደሌለው ብርሃን የተባለ ክርስቶስን አምነው የሚመላለሱት ጻድቃንና የጨለማ ገዢ የተባለውን ዲያብሎስን የሚያመልኩ ኃጥአን አንድነት የላቸውም።

ሐ.ቤተ ክርስቲያንን ለመጠበቅ፡- ቤተ ክርስቲያን በመስቀል ላይ የተተከለች በመሆኗ የመከራው ጽናት አያሸንፋትም። ፈተናው እስከ ዕለተ ምጽአት ባይለዩትም ተሸንፋ ግን አታውቅም። ለዚህ ደግሞ በኅብረት ማገልገል ብቻ ሳይሆን መከራ

ሲመጣ መንፈሳዊ መፍትሔ መፈለግም ይገባል። ሐዋርያት በኅብረት ሲኖሩ አኗኗራቸው የማያምኑትን ስቦ እያመጣ ዕለት ዕለት የአማኞች ቍጥር ይጨምር ነበር። “ቃሉንም ተቀብለው ተጠመቁ፤ በዚችም ዕለት ሦስት ሺህ ያህል ሰዎች ተጨመሩ። በሐዋርያት ትምህርትና በአንድነት ማዕድን በመባረክ በጸሎትም ጸንተው ይኖሩ ነበር። ሰው ሁሉ ፈራቸው፤ በሐዋርያትም እጅ ብዙ ተአምራትና ድንቅ ሥራ ይደረግ ነበር። ያመኑትም ሁሉ በአንድነት ይኖሩ ነበር” (ሐዋ. ፪፥፵፩-፵፯) የተባለው በተግባር ተፈጽሟል።

መ.የደከመውን ለማጠንከር፡- ቅዱስ ጳውሎስ “እምነቱ ደካማ የሆነውን ሰው ታገሡት፤ በአሳቡም አትፍረዱ” (ሮሜ ፲፬፥፩) በማለት የተናገረው አንዱ ሌላውን መደገፍ ያለበት መሆኑን ያስገነዝባል። የክርስቲያኖችን መተባበር፤

መረዳዳትና መፈቃቀር የተመለከተ የሌላ እምነት ተከታይ ከሚደረግለት እገዛና ከክርስቲያኖች ሕይወት ተግባራዊ ትምርህርት ያገኛ። “የሚገባስ እኛ ብርቱዎች ደካሞችን በድካማቸው እንድንረዳቸው ነው፤ ለራሳችንም አናድላ። ሁላችንም በእውነትና በመልካም ሥራ ይታነጽ ዘንድ ለባልንጀራችን እናድላ” (ሮሜ ፲፮፥፩) የተባለው ለዚህ ነው።

በኅብረት መኖር መልካም መሆኑ ስለተነገረ ብቻ አንድ ሊሆኑ የማይችሉትን አንድ ማድረግ አይገባም። አንድ ሊሆኑ ከሚችሉት ጋር በኅብረት ኑረን፤ ስጦታችንን ተጠቅመን ብናገለግል ክርስቲያናዊ ሕይወታቸውን አብረናቸው በምንኖረው ጎረቤቶቻችን ላይ በጎ ተጽዕኖ ያሳድራል። የክርስትና ብርሃንነት መ ይገለጥላቸዋል። የተሰደዱት ተመልሰው፣ የተቸገሩት ታግዘው፣ የተለያዩት አንድ ሆነው ለሃይማኖታቸው ጠበቃ መሆን ይገባቸዋል። የተቸገሩትን እንድንረዳና የደከሙትን እንድናበረታ ኅብረት የሚያስፈልገውም ለዚህ ነው። ለተግባራዊነቱም የእግዚአብሔር ቸርነት፣ የድንገል ማርያም ማላጅነት፣ የመልእክት ጥበቃ፣ የቅዱሳን ሁሉ ተራዳኪነት አይለዩን። አሜን!!!

በሐዋርያት ከተማ ያለች ቤተ ክርስቲያን

ክፍለ ማርያም

የተከበራችሁ አንባቢያን በዚህ ወር ዕትማችን በደቡብ የሀገራችን ክፍል የሚገኝን መካን ልናስቃኛችሁ ስለወደድን ከአዲስ አበባ ተነሥተን ወደ ምድረ ጉራጌ አመራን። የጉራጌ ሀገረ ስብከት መንበረ ጽጵስና መቀመጫ ከሆነችው ወልቂጤ ከተማ የሆነውን መንገድ ይዘን ጉዟችንን ቀጠልን። ጥቂት ከተንገዘን በኋላ የሆነውን መንገድ ትተን ጉዟችንን ቀጥለን ሐዋርያት የምትባለውን ከተማ አገኝን። የሐዋርያት ከተማ ከወልቂጤ በ፲፪ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ ሲሆን ከአዲስ አበባ ፪፻፲ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ትገኛለች። ሐዋርያት የወረዳ ከተማ ስትሆን በከተማዋ በአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስም የታነፀ ቤተ ክርስቲያን ይገኛል። የቤተ ክርስቲያኑን አመሠራረትና ታሪኩን የዕድሜ ባለጸጋ የሆኑት ተሰማ ወልደ አማኑኤል ስላጫውቱን እንደሚከተለው አቅርበዋል።

የቤተ ክርስቲያኑ አመሠራረት

ቤተ ክርስቲያኑ አክሊለ ጊዮርጊስ በተባሉ ክርስቲያን በዐፄ ሱስንዮስ ዘመነ መንግሥት ተመሠረተ። ለመመሥረቱ ምክንያትም የአክሊለ ጊዮርጊስ ባለቤት ዳዊት ደጋሚና ጠንካራ ክርስቲያን ስለነበሩ አሁን በሐዋርያት ስም የሚጠራው ከተማ ከተመሠረተበት ቦታ ፫ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ከሚገኘው የአማኑኤል ቤተ ክርስቲያን ዕለት ዕለት እየተመላለሱ ያስቀድሱ ነበር። ሴትዮዋ ከቤታቸው ተነሥተው ቤተ ክርስቲያን ለመድረስ ታላቅ ወንዝ ማቋረጥ ነበረባቸው። ከዕለታት አንድ ቀን ለማስቀደስ ሲሔዱ ወንዙ ሞልቶ አገኙት።

የአክሊለ ጊዮርጊስ ባለቤት ሕይወታቸውን በሙሉ በጾምና በጸሎት የሚኖሩ ስለነበሩ ጸሎት ሲያደርጉ ወንዙ ለሁለት ተከፈለላቸው። ተሻግረው ቅዳሴው ሳያልፍባቸው በሰዓቱ ደርሰው አስቀድሰው ተመለሱ። ለባለቤታቸውም የሆነውን ሁሉ አስረድተው ከወንዙ ወዲህ ቤተ ክርስቲያን ካልሥራህልኝ ወደ ቤተሰቦቼ እንድሔድ ፍቀድልኝ የሚል ጥያቄ አቀረቡላቸው። በባለቤታቸውም ጥያቄያቸውን ተቀብለው ቤተ ክርስቲያን ለመሥራት ፈቃደኛ ሆኑ። ሴቱም የሚሠራው ቤተ ክርስቲያን በሐዋርያት ስም እንዲሰየማቸው ባላቸውን አሳሰቡ፤ ጥያቄውም ባለቤታቸው ተቀባይነት አገኘ።

አክሊለ ጊዮርጊስ በተጠየቁት መሠረት ቤተ ክርስቲያን ለመሥራት ሲዘጋጁ በዚያ ዘመን ጽላት የሚገኘው ጎንደር ስለነበር ወደዚያ ተጓዙ። እንደ አሁኑ ትራንስፖርት ስላልነበር፣ ጉዞው በእግር ወይም በከብት ጀርባ ስለሚሆን ቅዳሜ፣ እሑድ እና በታላላቅ በዓላት ቀን እንዲሁም ሲደክማቸው አንድም፣ ሁለትም ቀን ዕያረፉ ይጓዙ ስለነበር ለመሔድ ብቻ ስድስት ወር ፈጀባቸው። ከቦታው ደርሰው ከጳጳሱ ታቦት፣ አገልጋይ አንድ

ካህንና አንድ ዲያቆን ተቀብለው ተመልሰው ስድስት ወር ፈጅቶባቸው በዓመታቸው ከቤታቸው ገቡ። እንደተመለሱም መቃኛ ሠርተው ያመጡትን ታቦት አስገቡ።

የሐዋርያ ቤተ ክርስቲያን

ከምሥረታው ጀምሮ እስከ አሁን የነበረው ሁኔታ

አክሊለ ጊዮርጊስን በአካባቢው የሚያግዛቸው ሰው ባይኖርም ለገንባታ የሚሆን ድንጋይ፣ እንጨት፣ ሣር፣ ውኃ በቅርብ ይገኝ ስለነበር ልጆቻቸውንና ለአገልግሎት ያመጧቸውን ዲያቆንና ካህን ይዘው ሕንፃውን አጠናቀው ታቦቱን አስገቡ። ልጆቻቸው ሲያድጉ ወደ ምድረ ከብድ፣ ወደ ደጋ፣ ወደ ምሁር ኢየሱስ ገዳም ሲሔዱ ታላቁ ልጃቸው ከቦታው በመቅረት ቤተ ክርስቲያኑ እንዲጠናከር፣ አገልግሎቱም እንዲስፋፋ አድርጓል። እስከ ዛሬም ይህ ቦታና ቤተ ክርስቲያኑም የአንጋፋው ቤተ ክርስቲያን ተብሎ ይጠራል። ከአክሊለ ጊዮርጊስ ጀምሮ ትውልዱ ሲቆጠር በአሁኑ ጊዜ አሥራ አምስተኛ ደርሷል። በ፲፰፻፸፬ዎቹ አካባቢ ሐሰን እንጃሞ በሚባል ሙስሊም ጦርነት ተነሥቶ በርካታ ክርስቲያኖች ከክርስትና ወደ እስልምና ሔዱ፤ ሃይማኖታችንን አንለውጥም ያሉትም ሰማዕትነት ተቀበሉ። ይህን ታሪክ ወርቁ ንዳ የተባሉ የታሪክ ምሁር “ጀብዱ የጉራጌ ባህልና ታሪክ” በተሰኘ መጽሐፋቸው “ሐሰን እንጃሞ በሳሊያ ለሜቻ የተመራ ኃይል ወደ ቆላው ምሁር በመላክ ክርስቲያኖችን በሁለት አቅጣጫዎች እንዲያጠቁቸው አድርጎ ነበር። በዚህ ሁኔታ ላይ ነበር የእስላምቱ ጦር ከአገር ወደ ምዕራብ አቅጣጫ ዘምቶ የከራብን ወንዝ ከተሻገረ በኋላ ወደ ላይ እስከ የምናን ድረስ በመገስገስ ከአማኑኤል ቤተ ክርስቲያን አጠገብ ከክርስቲያኖች ጋር የተገናኘው። እዚያ ቦታ ላይ ወጊያው በጠዋት ተጀምሮ ለብዙ ሰዓታት እንደ

ቆየ ይነገራል። በመጨረሻም ክርስቲያኖች ከእስላሞች በቍጥር ስለሚያንሱ ተሸነፉ፤ አብዛኞቹም አለቁ፤ የተረፉት የምሁር ክርስቲያኖች ወደ ከራብ ጫካ ገብተው ተሸሽጉ። እስላሞች ያገኙትን ክርስቲያን መግደል፣ በአካባቢው የሚገኙትን አብያተ ክርስቲያናት ማቃጠል፣ የክርስቲያኖችን ቤትም መዝረፍና መደምሰስ ሥራዎቹ ብለው ተያይዘውት ነበር” (ወርቁ፣ ፲፱፻፹፫፣ ፻፲፮-፻፲፯) በማለት ገልጠውታል።

ወርቁ ንዳ አክለውም “ምሁር ውስጥ ይገኙ ከነበሩት አርባ አራት አብያተ ክርስቲያናት መካከል አንዱ ብቻ ሲቀር ሁሉም በእስልምና ሃይማኖት ተከታዮች በእሳት ወድመዋል። የተረፈው ቤተ ክርስቲያን ሀገረ ማርያም ሲሆን የዳነውም በመጀመሪያ ሊያቃጥሉት እሳት ለኩሰውበት አልያያዝ ሲል ሐሰን እንጃም ‘ይቺ ጎስጥ ፋጡማ መሪማ ነች’ ብሎ አስጥሏት ነው” (ወርቁ፣ ፲፱፻፹፫፣ ፻፶፮) ይባላል። በጦርነቱ የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የነበሩ አባ ገብረ ማርያም የሚባሉ አባት ጽላቱን ከቤተ ክርስቲያኑ አውጥተው በከራብ ጫካ ውስጥ በሚገኝ ዋሻ ደብቀውታል። ጽላቱን ሲታደጉ ሕንፃ ቤተ ክርስቲያኑ ግን ተቃጥሏል። ከጦርነቱ በኋላ መቃረቢያ ተሠርቶ ታቦቱን ወደ መንበረ ክብሩ ሊያስገቡ በዝግጅት ላይ ሳሉ አባ ገብረ ማርያም ስላረፉ ከዋሻው ውስጥ ተቀበሩ። ጽላቱ ግን ወደ አዲሱ ሕንፃ ገባ። አስቀድሞ ከ፲፮ የማይበልጡ አባ ወራዎች የነበሩ ሲሆን በ፲፱፻፹፫ ዓ.ም ወደ ወረዳ ስላደገ የአባ ወራዎች ቍጥር ከ፲፫ በላይ ሆኗል።

በአካባቢው የሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ሰፋሬ ይዞታ ነበራቸው። ቦታውም ከነገሥታቱ ሲበረከት በአገልግሎት ድርሻ የተከፋፈለ ነበር። የአማኑኤል ቤተ ክርስቲያን ቦታ የቁስ፣ የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ደግሞ የዲያቆን ተባለ። ከተማው በተመሠረተበት ወቅት የአማኑኤል ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ከተማው በይዘታቸው እንዲመሠረት ፈቃደኛ አልነበሩም። የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ግን ከተማው እንዲመሠረት ፈቃደኛ ስለሆኑ በቦታው ከተማ ተመሠረተ። ከተማው ከቤተ ክርስቲያኑ ይዘታ ላይ ስለተመሠረተ ሐዋርያት ተብሎ መጠራት ጀመረ።

አሁን ያለበት ነባራዊ ሁኔታ

አንዳንድ ክርስቲያኖች በሐሰን እንጃም ጦር ሰልመው የነበረ ቢሆንም ጦርነቱ ካበቃ በኋላ የሰለሙት ንስሐ ገብተው ቁድር እየተጠመቁ ወደ ክርስትና ተመልሰዋል። በአሁኑ ጊዜ ከ፳፰ በመቶ በላይ የከተማው ነዋሪ አርቶዶክስ ነው። እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ በአንድ ዲያቆንና በአንድ ቁስ ብቻ እየታጠነ ምን አልባትም ከዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ከየአካባቢው በሚመጡ አገልጋዮች ይቀደስ የነበረው አሁን ግን ካህናቱም ዲያቆናቱም ተሟልተው አገልግሎት ይሰጣሉ። በየሳምንቱ እሑድ፣ ወር በገባ በ፳ በጴጥሮስና ጳውሎስ ዕረፍት፣ ወር በገባ በ፲፮ የኪዳነ ምሕረት፣ በ፳፩ የእመቤታችን ይቀደሳል፤ በጾመ ማርያም በ፲፮ቱም ዕለታት ሰዓታቱም፣ ቅዳሴውም አይቋረጥም። ሁል

ጊዜ ኪዳን ይደረሳል። የዐሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ዓመታዊ በዓላቸው በቅዳሴና በማሕሌት ይከበራል። ምእመናን እየተደራጁ ዝክር ይዘክራሉ።

የአብነት ትምህርት

በቦታው የአቋቋም መምህር ስላሉ በርካታ ዲያቆናትን አፍርተዋል፤ እንደ ዲያቆናቱ ባይሆንም አስተምረው ለቅስና መዓርግ ያበቋቸውም አሉ። ዲያቆናቱ መንፈሳዊ ትምህርታቸውን የሚማሩትና ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉት የዘመናዊ ትምህርታቸውን እየተማሩ በመሆኑ ወደ ከፍተኛ ትምህርት ተቋም የገቡም፣ ተመርቀው በሥራ ላይ የሚገኙም አሉ። በማገልገል ላይ ያሉ ዲያቆናት ቍጥር ከ፲ በላይ ቢሆንም በዘመናዊ ትምህርት እየቀጠሉ ቦታውን መልቀቃቸው በአገልግሎት የሚተኩትን ቀሳውስት ቍጥር እንዳይጨምር አድርጉታል።

በቦታው የሚገኘው ጸበል

በጸበሉ ብዙዎች ከልዩ ልዩ በሽታ ይፈወሳሉ። ጸበሉ የተገለጠው አንድ መምህር ባለቤታቸው ታማ ወደ ዜና ማርቆስ ገዳም እየወሰዱ ሲያስጸብሉ ሌሊት አንዲት ሴት መሪታ ተነሡ እንጂ ወደ ጸበሉ እንሒድ በማለት ደጋግማ ትቀስቅሳቸዋለች። እርሳቸውም እየተመላለሱ ስለነበር ሁል ጊዜ ወደሚመላለሱበት ጸበል መሰሏቸው ከነጋማ እሺ ይላሉ። ሴትዮዎም ዜና ማርቆስ እኮ አይደለም፤ እዚህ የሐዋርያት ጸበል አለ ትላቸዋለች። ሲነቁ በሕልማቸው ነው። ሌሊቱ ተጋምሶ ስለነበር መሪታቸውም ተነሥተው ጸሎታቸውን አድርሰው ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሔዱና የዕድሜ ባለጸጋ የሆኑትን ካህን መምራ ገብራን ያማክሯቸዋል። ካህኑም “ጊዜው ስላልደረሰ ግልጥ ሆኖ አልወጣም እንጂ ጸበል መኖሩ በአባቶች ይነገር ነበር” ይሏቸዋል። መሪታቸውም ኪዳን ሲያልቅ ተማሪዎቻቸውን ይዘው በአካባቢው ፍየል የሚጠብቅ እረኛም ጨምረው አለ ወደ ተባለበት አካባቢ ቢሔዱ ዙሪያውን በቁጤማ የተከበበ ረግረግ ቦታ ያገኙና መጥረግ ሲጀምሩ ይፈልቃል። እርዳቸውም ጸበል መሆኑን ተረድተው፣ የተገለጸላቸውን ሕልምም አምነው ተመልሰዋል።

ወቅቱ ጾመ ኢየሱስ ስለነበር በዐቢይ ጾም አራተኛው ሳምንት በመፃኅብ ዕለት ከታላቁ ገዳም ምሁር ኢየሱስ በመሔዱ አባቶች ተባርኮ ክርስቲያኖች መጠመቅ ጀመሩ። ፴፰ ዓመት የአልጋ ቁራኛ የነበረው መፃኅብ በተፈወሰበት ዕለት የተባረከው ጸበል ዛሬም በርካታ መፃኅቶችን በመፈወስ ላይ ነው። ነቢዩ ዳዊት “በልዎ ለእግዚአብሔር ግሩም ግብርክ፤ እግዚአብሔርን ሥራህ ግሩም ነው በሉት” (መዝ. ፷፭፣፫) በማለት እንደ ተናገረው ምእመናን ዓይተው ይረዱ ዘንድ ድንቅ ድንቅ ተአምራት የሚያደርግ ጸበል ፈለቀ። በጸበሉ ተፈውሰው ምስክርነት ከሰጡት መካከል የመሪታቸው ባለቤት አንዷ ናቸው።

እኛና እግሩ ሰልሎ መንቀሳቀስ ተቸግራ የነበረች አንዲት ሴት በበቅሎ መጥታ ሦስት ቀን ከተጠመቀች በኋላ ተፈውሳ በእግሯ ወደ ቤቷ ተመልሳለች። ሦስተኛ በወልቂጤም፣ በአዲስ አበባ ጥቁር አንበሳ ሆስፒታልም ተመላልሳ አንችልም ውጪ ሀገር ሔደሽ ታከሚ ብለዋት የነበረች ሴት ውጭ ሀገር ሔጄ መታከም ስለማልችል ሐዋርያት እንዳደረጋችሁ አድርጉኝ ብላ ሰባት ቀን ተጠምቃ ተመልሳ ሔዳ ብትመረመር ነፃ ነሽ ተብላለች።

የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ግን ከተማው እንዲመሠረት ፈቃደኛ ስለሆኑ በቦታው ከተማ ተመሠረተ። ከተማው ከቤተ ክርስቲያን ይዘታ ላይ ስለተመሠረተ ሐዋርያት ተብሎ መጠራት ጀመረ።

ቅርሳ ቅርስ

ቤተ ክርስቲያኑ ጥንታዊ እንደመሆኑ መጠን በርካታ የብራና መጻሕፍት ይገኙበታል። የብራና መዝሙረ ዳዊት፣ ተአምረ ማርያም፣ ተአምረ ኢየሱስ፣ ገድለ ሐዋርያት፣ የሁሉም ሐዋርያት መልክ ከሚገኙ መጻሕፍት ጥቂቶቹ ናቸው። ቤተ ክርስቲያኑን የተከሉት አክሊለ ጊዮርጊስና ሌሎች መኳንንት ያበረከቷቸው የክብር ዕቃዎችም ይገኛሉ። እንደችግር ከሚጠቀሱት መካከል ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

ተምረው ቅስና ተቀብለው በቦታው የሚያገለግሉ ዲያቆናት ቊጥር ማነሱ

ዲያቆናቱ በትምህርታቸው ሲገፉ ወደ ክፍተኛ ትምህርት ተቋማት በመግባት፣ በሥራ ምክንያት ወደ ሌላ ቦታ

ስለሚሔዱና በትምህርታቸው የማይገፉትም አዲስ አበባ ሔደው በንግድ ይሰማራሉ እንጂ ትዳር መሥርተው ቅስና በመቀበል በቦታው ለማገልገል ያላቸው ፍላጎት አነስተኛ ነው። እንዲህ መሆኑም ተተኪ የማፍራት ዕድሉን አናሳ አድርጎታል። ጥንታውያን ለሆኑ ቅርሶችም ዘመኑን የዋጀ የቅርስ ማስቀመጫ አለመኖር መጻሕፍቱና ሌሎችም ንዋያተ ቅድሳት ለአደጋ የመጋለጥ ዕድላቸው የሰፋ ነው።

የከተማው ነዋሪ ከጅጅ በመቶ በላይ ኦርቶዶክስ ቢሆንም በሃ ይማናት የሚያጸነና መንፈሳዊ ትምህርት የሚያስተምራቸው የለም። ይህም ከጥቂት ዓመታት ወዲህ በከተማው እየተስፋፋ ወደ መጡት ቤተ እምነቶች እንዲሔዱ በር ይከፍታል። አንዳንድ ኦርቶዶክስ ክርስቲያን የነበሩ ግለሰቦች በብልጭልጭ ተደልለው ወደ ፕሮቴስታንት መሔዳቸው ሊያነቃን ይገባል።

መፍትሔው

በትምህርት ላይ የሚገኙት አገልጋዮች ከዲቁና ወደ ቅስና እና መሪነትነት እንዲያደጉ መሥራት ቢቻል መልካም ነው። በአንድ ልብ ትምህርታቸውን የሚከታተሉበትን መንገድ አጥንቶ ተግባራዊ ማድረግ ያስፈልጋል። ለተግባራዊነቱም የሚመለከተው አካል ድርሻውን ቢወጣ፣ ኦርቶዶክሳውያንም ብንረባረብ ውጤት እናመጣለን። ተማሪዎች ትምህርታቸውን ከጨረሱ በኋላ እንዴት እናራለሁ የሚለው ሳያሳስባቸው አሳባቸው ሁሉ አገልግሎት ላይ እንዲሆን መደገፍ፣ ከበጎ አድራጊ ምእመናን ጋር በመወያየት ጉባኤ ቤቱ የሚሰፋበትን መንገድ ማመቻቸት፣ ካህናት ተረጋግተው ኑሯቸውን እንዲመሩ፣ ይልቁንም ዲያቆናት ተግተው እንዲማሩና ወደ ቅስናው መሸጋገር እንዲችሉ ማገዝ ይገባል። እነርሱን ሊያኖር የሚችል ዘላቂ በጀት ተመድቦላቸው ቋሚ ኑሮ እንዲኖሩ ማድረግ ቢቻል የካህናት እጥረት አያሳስበንም።

ቋሚ የመጻሕፍት መምህር ተመድቦ ተከታታይ ትምህርት እንዲያገኙ የመጻሕፍት ጉባኤ ቤቶችም ተቋቁመው አካባቢውን በወንጌል የሚያደርሱ ሊቃውንት እንዲወጡ ቢደረግ መልካም ነው። በጊዜያዊና በእንግዳ ትምህርት እየተሳሉ ወደሌላ ቤተ እምነት ከሚሔዱ ቤተ ክርስቲያን ያስተማረቻቸውን ርትዕት ሃይማኖት እንዲያጸኑ ያደርጋል። ከእናት ከአባቶቻቸው የወረሱትን ክርስቲያናዊ ዕሴትም በዕውቀት አጠንክረው ለቀጣይ ትውልድ የሚያስተላልፉበትን መንገድ ማመቻቸት ቢቻል መልካም ነው። ለአደጋ የተጋለጡ የብራና መጻሕፍትና ሌሎች ንዋያተ ቅድሳት መዘየም ተሠርቶላቸው በአግባቡ ቢቀመጡ፣ ቤተ ክርስቲያኑ በአግባቡ ቢታጠር፣ ጥበቃው ቢጠናከር፣ በልዩ እንክብካቤ ሊቀመጡ የሚገባቸው ንዋያተ ቅድሳትም ትኩረት ቢሰጣቸው በአካባቢው የሚገኙ ሌሎች ቤተ ክርስቲያኖችም አርአያነቱን ሊከተሉ ይችላሉ የሚል እምነት አለን።

የበዓላት ድምቀት ለሰብከተ ወንጌል አገልግሎት

ዲ/ን ማለደ ዋሲሁን

ቤተ ክርስቲያን በዓላትን የምታከብረው ቱሪዝምን ለማስፋፋት፣ በዩኒቨርሲቲ ቅርስነት ለማስመዘገብ፣ ለወጣቶች መዝናኛነት፣ ለባህል ልማት አይደለም። እነዚህ የዚህ ዓለም ጉዳዮች ናቸው። ቤተ ክርስቲያን በዚህ ዓለም ብትኖርም ከዚህ ዓለም ግን አይደለችም። በዚህ ዓለም የምትኖርበት ዓላማ የታወቀ፣ የተረዳ ነው። ግልጽ የሆነ የመንፈሳዊ አገልግሎት ዓላማ አላት። የምትኖርበት ዓላማ ብቻ ሳይሆን ሥርዓትም አላት። ይህንን የአገልግሎት ዓላማ ለማሳካት ትመረምራለች፣ ትትጋለች። ለዓላማዋ እንቅፋት የሚሆንባትን ሁሉ ዓላማዋን ለማስገንዘብ ታስተምራለች፣ አልሰማት ሲል ታወግዛለች፣ ሞግታለች፣ መሥዋዕትነት ትከፍላለች/መከራ ትቀበላለች። መሠዋዕትነት ብትከፍልም ታሸንፋለች። ዋናውና በዓዎጅ የተሰጣት አገልግሎት «ሒዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዘኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው፣ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁል ጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. ፳፰፥፲፱) እና «መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ። በኢየሩሳሌምም፣ በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ» (ዮሐ. ፩፥፳፭) በማለት በተናገረው ቃሉ አምነው ለተጠመቁ ሁሉ የሰጠው አገልግሎት ነው።

ይህ የሰብከተ ወንጌል/የምስክርነት/ አገልግሎት ቅዱስ ጴጥሮስ ቁልቁል የተሰቀለበት፣ ቅዱስ ጳውሎስ የተሰየረበት፣ ቅዱስ እስጢፋኖስ በድንጋይ የተወገረበት፣ ቅዱስ ያዕቆብ ከቤተ መቅደስ ራስ ቁልቁል የተወረወረበት፣ ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊ የተጋዘበት፣ ቅዱስ ጊዮርጊስ ዐመድ እስኪሆን በመንኮራኩር የተፈጨበት፣ ቅዱስ አትናቱዎስ በስደት ዘመኑን የፈጀበት፣ ቅዱስ ማርቆስ በምድር ላይ በገመድ የተጎተተበት፣ ብዙ ሰማዕታት በጦር ተወግተው፣ በእሳት ተቃጥለው፣ በአራዊት ተበልተው ደማቸውን እያፈሰሱ መከራ የተቀበሉበት ነው።

ለዚህ አገልግሎት ብዙ ሐዋርያትና አሠረ ፍኖታቸውን የተከተሉት ተላውያን አበው፣ ሊቃውንት፣ ጳጳሳት እና በየዘመኑ የተነሡ መምህራን እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ቀን ከሌት በእግር፣ በመርከብ፣ በእንስሳት ጀርባ ተገዙዋል። በአካል ለማይደርሱት ብዙ መልእክታት ጽፈዋል። ብዙ ዋሻ ቆፍረዋል። ከተርታ ዜጋ እስከ ቤተ መንግሥት ሰዎች ድረስ የልቡናቸውን በር አንኳኩተዋል።

ይህ ሁሉ የሆነው በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ

የታዘዘውን መተኪያ የሌለውን አገልግሎት ለመፈጸም ነው። ቤተ ክርስቲያን እንድትፈጽመው የተሰጣት አገልግሎት እንዲጠበቅ፣ እንዲደረጅ፣ ጥበብ ያልተለየው እንዲሆን፣ እንዲፈጥን፣ እንዲሳካ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ልዩ ልዩ ሕግና ሥርዓት ሠርተዋል። በዚህ አገልግሎት ምክንያት ለቤተ ክርስቲያን ለሚጨመሩ ነፍሳት መጋቢነትም ሕግና ሥርዓት ተሠርቷል።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንትም በዚህ የአገልግሎት መርሕ መሠረት ቤተ ክርስቲያንን ከጥንት እስከ አሁን ሲያገለግሉ ሲመሩ ቆይተዋል። አባቶቻችን ከሠሯቸው ታላላቅ የአገልግሎት ሥርዓቶች መካከል አንዱ የበዓላት አከባቢ ሥርዓት ነው። መነሻቸው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያዘዘቸው፣ በቃሉ የተናገራቸው፣ ፈጽሞ በድርጊት ያሳያቸው እና ቅዱሳን ሐዋርያት ያስተማሩት ትምህርት ነው።

ጌታችን በሰንበት በዓላት ቃሉን ያስተምር ነበር። ቃሉን በማንበብ ያስተምር ነበር። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፲፪ ዓመት ሲሞላው የፈጸመውን እንዳንበብነው የፋሲካን በዓል ሕዝብ በሚሰበሰብበት በኢየሩሳሌም በቤተ መቅደስ በመገኘት ቃሉን ይናገር እንደ ነበር «የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ እንደ በዓሉ ሥርዓት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ፣ ቀኖቹንም ከፈጸሙ በኋላ ሲመለሱ ብላቴናው ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ቀርቶ ነበር፤ የሴፍም፣ እናቱም አላወቁም ነበር። ከመንገደኞች ጋር የነበረ ስለመሰላቸው የአንድ ቀን መንገድ ሔዱ። ከዘመዶቻቸውም ከሚያውቁቸውም ዘንድ ፈለጉት፣ ባጡትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ። ከሦስት ቀንም በኋላ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውም ሲጠይቃቸውም በመቅደስ አገኙት፤ የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ተገረመ» (ሉቃ. ፪፥፵፪) ተብሏል። የበዓል ጊዜ እንደ ሰንበት ሁሉ የአገልግሎቱ ጊዜ ነበር። የተወደደ ሰዓት ነበር። የማዳን ጊዜው ነበር። ከዚያም በኋላ በበዓላት የብዙዎችን ልብ ገዝቶበታል። መጽሐፍም ስለዚህ ሲመሰክር «ወደ ገሊላም በመጣ ጊዜ የገሊላ ሰዎች ራሳቸው ደግሞ ለበዓል መጥተው ነበርና በበዓል በኢየሩሳሌም ያደረገውን ሁሉ ስላዩ ተቀበሉ» (ዮሐ. ፬፥፵፭) ይላል።

በዓላ ጎምሳም የመንፈስ ቅዱስ የሥራው ጊዜ ነበር። ጌታችን በዐረገ በአሥረኛው ቀን መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያትና አብረዋቸው በሚያገለግሉ አርድኦት ላይ ወርዷል። የሚያገለግሉበትን ልዩ ልዩ ቋንቋዎች ገልጦላቸዋል። በዕለቱ በተከበረው በዓል በቅዱስ ጴጥሮስ ስብከት ሦስት ሺሕ ሰዎች ወደ ክርስቶስ መንግሥት

ተቀላቅለዋል (ሐዋ.፪፣ ፵፩)። ቅዱሳን ሐዋርያት በዓላትን ለስብከተ ወንጌል ተጠቅመዋል። ቅዱስ ጳውሎስ «የሚመጣውን በዓል በኢየሩሳሌም አደርግ ዘንድ ይገባኛል» (የሐዋ.፲፰፥፳፩) ማለቱን እናስተውል።

አባቶቻችን በዓላትን በቤተ ክርስቲያንም፣ በቤት ውስጥም፣ በአደባባይም ሲያከብሩ ዋነኛ የመንፈሳዊ አገልግሎት መፈጸሚያ እንዲሆኑ እንጂ ሌላ ዓላማ አልነበራቸውም። በተለይም የጥምቀትም፣ የመስቀል ደመራ በዓልም በአደባባይ የሚከበሩ በዓላት ሁሉን ወገን ማግኘት በሚያስችል ለስብከተ ወንጌል /ለምስክርነት አገልግሎት/ ሰፊ ዕድል የሚሰጡ ስለነበሩ ከጊዜ ጊዜ እያዳበሯቸው ከዘመናችን ደርሰዋል። የገጥቤ ቤተ ክርስቲያን በዓላትን ለስብከተ ወንጌል የመጠቀም ጽኑ ዓላማ የበለጠ ልትቀጥልበት ይገባል።

በክርስትናችን የማይነቀፉ ማድመቂያ ሥርዓቶችን የበለጠ ማዳበር

በዓላት መከበር በጀመሩባቸው ዘመናት ለማክበር የሚያስፈልጉ ነገሮች ሁሉ ከዘመኑ የአኗኗር ሁኔታ የመነጨ ናቸው። ሰዎች ለበዓላት ማድመቂያ የሚጠቀሙባቸው ነገሮች ሁሉ በጊዜው ከነበረው ቴክኖሎጂ ዓይነትና ደረጃ የመነጨ ናቸው። በዓሉን ልናከብር ከተነሣንበት መንፈሳዊ ዓላማ ጋር የማይጋጩ ግብአቶችን በመጠቀም እግዚአብሔርንም ሰውንም የሚያስደስት ተግባር ሲፈጽሙ ኖረዋል። ባለን ነገር ሁሉ ከልብ ለማገልገል መዘጋጀት ያስፈልጋል። ትናንት ያልነበሩ፣ ዛሬ ያሉ የበዓላት ማድመቂያ የቴክኖሎጂ ውጤቶችን ስንጠቀም ወንጌልን ሊያስፋፋ በሚችል መልኩ ሊሆን ይገባል።

ከመቶ ዓመታት በፊት ያልነበረውን ድምፅ ማጉሊያ እና የብዙኃን መገናኛ እንደተጠቀምን በበዓላት ዕለት ልናስተላልፍ ለሚገባን ወንጌል ይጠቅማል ያልነውን ሁሉ መጠቀም ይገባል። በዓላትን በየጊዜው እንዲሰፋና ደምቀው ወደ ቀጣይ ትውልድ እንዲሸጋገሩ የሚያደርጋቸው የበዓላት አካባቢዎችን ስናዳብረው ነው። በዓላትን በሌላ መተካት ወይም መለወጥ ሳይሆን ማዳበር አስፈላጊ የሚሆነውም ለዚህ ነው። የማይቀየረው ቃለ እግዚአብሔር እና ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ነው፤ ቃለ እግዚአብሔር ግን በይዘት በትርጉም ሳይለወጥ እንዲሰፋም፣ እንዲጠብም ይደረጋል። እንዲነበብ ወይም እንዲዜም ይደረጋል። ይህ ሁሉ በዓላት ዘመኑን የዋጁ እንዲሆኑ አድርጎ ለክርስቶስ የሆኑ ነፍሳት ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲጨመሩ ምቹ ሁኔታዎችን ማመቻቸት ነው።

በበዓላት ወንጌል ጎልቶ እንዲሰማ ማድረግ

የአደባባይ በዓላት የሚከበሩባቸው ዕለታት ጠቃሚ መልእክት የሚተላለፍባቸው እንጂ በማይገቡ ንግግሮችና ባልተደራጀ የበዓል አመራር መባከን የለባቸውም። የአደባባይ በዓላት ቤተ ክርስቲያን መጥተው የማያውቁ ሰዎች የሚታደሙባቸው በመሆናቸው ክርስቲያናዊ መልእክቶች የሚተላለፉባቸው፣ ወንጌል በስፋት የሚሰበክባቸው ካደረግን በአጋጣሚ የመጣው

በዓላትን በየጊዜው እንዲሰፋና ደምቀው ወደ ቀጣይ ትውልድ እንዲሸጋገሩ የሚያደርጋቸው የበዓላት አካባቢዎችን ስናዳብረው ነው። በዓላትን በሌላ መተካት ወይም መለወጥ ሳይሆን ማዳበር አስፈላጊ የሚሆነውም ሊዚህ ነው።

በዓል አክባሪ አማናዊውን ድነት ያገኛል። ጊዜውን ለምእመናን ትርጉም በማይሰጡ አታካቾ መርሐ ግብሮች እንዳንጨርሰው መጠንቀቅ ይገባል። የሚቀርቡ ወረቦች ጎልተው እንዲሰሙ፣ ተነበው ተተርጉመው ምእመናን አብረው በመዘመር እንዲሳተፉባቸው፣ ትርጉሙን አውቀው እንዲመሰጡባቸው የሚቻለውን ሁሉ ማድረግ። ትምህርቶች ቤተ ክርስቲያን ሔደው የማያውቁትን ስበው እንዲያመጡ ታስቦባቸው ሊሰጡ ይገባል። በዓሉን ለማክበር ለተሰበሰበው ሕዝብ በሚመጥን ደረጃ ማስተማር የሚችሉ የተመረጡ መምህራን እንዲያስተምሩ ማድረግ ያስፈልጋል። የአባቶች መልእክት የአድማጭን ልቡና እንዲማርክ አስቀድሞ ታስቦበት ማዘጋጀት ይኖርበታል። ሰዓት አጠቃቀማችን የበዓሉን ዓላማ በሚገባ የሚገልጥ መሆን አለበት።

በዐውደ ምሕረት የሚካሄድን ልመናና ጨረታ በማስቀረት አጥቢያዎች የሚፈልጉት ገቢና የተለየ ምክንያት ሲኖር ያልተጓዘዘና አጫጭር መልእክቶችን በማስተላለፍ ብቻ ገቢ ለመሰብሰብ ቢሞክሩ የበለጠ ሰዎች ሊሳተፉ ይችላሉ። ለታዳሚዎች ምን እናድርግላችሁ የሚያስብል አገልግሎት መስጠት ላይ ትኩረት መስጠት ይገባል። መርሐ ግብር መሪዎች የጎደለውን የሚያቃኑ፣ ትኩረት የተነፈገውን የሚያደምቁ፣ የሕዝቡን ልቡና ከዓውደ ምሕረቱ እንዳይለይ አድርገው የሚያቆዩ ሊሆኑ ይገባል።

የበዓል አከባበር ሥርዓቱን የሚያስረዱ ማስገንዘቢያ መንገዶችም መኖር አለባቸው። የበዓሉን ሥርዓትና እያንዳንዱን ይዘታ ከወንጌል ትምህርት አንጻር እየተረጎሙ ለታዳሚው ማስተማር የበዓሉን የመከበር ዓላማ ያሳካል።

የሚዲያ አማራጮችን ሁሉ መጠቀም

በዓላቱ አደባባይ ቢከበሩም ሌላ ማዳበሪያ አደባባይ ደግሞ አለ፤ የሚዲያ አደባባይ። ይህ አደባባይ አሁን በቴክኖሎጂ ተራቆ እያንዳንዱን ሁኔታ በሰዓቱ ከቦታው ለዓለም ለማዳረስ አስችሏል። እያንዳንዱ ግለሰብም የሚሠራውንና የሚናገረውን የዋለበትን ለወዳጆቹ ማጋራት የሚችልበት ዕድል አለ። ስለዚህ የአደባባይ በዓላት ዘመኑ ባስገኛቸው የቴክኖሎጂ አደባባይም ደምቀው እንዲታዩ መደረግ አለበት። በዓላትን ለሚዲያ አጠቃቀም አመቺ አድርጎ ማዘጋጀት ብልህነት ነው።

ከዚህ ባሻገር ሁሉንም የማኅበራዊ ሚዲያ አማራጭ ቴክኖሎጂዎች መጠቀም ያስፈልጋል። ሁሉንም የማኅበራዊ ሚዲያ መተግበሪያዎች ሥራ ላይ ማዋልም የበዓሉ አከባበር በአጭር ጊዜ ውስጥ በመላው ዓለም እንዲደርስ ያደርጋል። በዓላት በሚከበሩበት ዕለት ወንጌልን ለመላው ዓለም ለማድረስ ማኅበራዊ ብዙኃንን መጠቀም ይኖርብናል። ሚዲያዎቹን እንደባሕርያቸው አገልጋዮችና ምእመናን ሊጠቀሙባቸው ይገባል። ይህ ሲሆን የበዓላቱን ዓለም አቀፋዊ ደረጃ የላቀ ያደርገዋል። ጌታችን እስከ ዓለም ዳርቻ እንዲደርስ ያዘዘውን የስብከተ ወንጌልና የምስክርነት አገልግሎት ተግባራዊ ለማድረግ አመቺ ነው። “የክርስቶስ ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል” ተብሎ የተነገረውን ማስታወስ ይገባል።

የበዓላት ማክበሪያ አደባባዮች ከበዓላቱ ቀናት ውጪ ጦም ውለው ጦም የሚያድሩ፣ ቆሽሽው የሚታዩ፣ ለወንጀል ማስፋፊያ የሚሆኑ፣ ለሕገ ወጥ ንግድ መናኸሪያ የሚሆኑ ወይም ባለሀብቶች በገቡ በወጡ ቊጥር የሚጎመጁባቸው ቦታዎች ከሆኑ ፈተና ያጋጥማቸዋል።

በሀገር ውስጥ የምንጠቀምባቸውን ብቻ ሳይሆን ከሀገር ውጪ ያሉ የብሮድካስት ሚዲያዎችንና የጎት-መት ሚዲያዎችን የምንጠቀምበትን አቅም ማጎልበትም ያስፈልጋል። እንዲህ ካደረግን ወንጌል የምናስተምርባቸውን አደባባዮች አበዛን ማለት ነው።

አደባባዮችን ማስፋፋት

በዓላት ማክበሪያ አደባባዮችን በተለያዩ ምክንያቶች በማጣት ማክበር ለሚችገሩ ወገኖቻችን በዓላቱን የሚያከብሩበትን ዕድል ማመቻቸት ያስፈልጋል። በወደባባይ በዓላት መሳተፍ አልቻሉም ማለት በቤታቸው ለመወሰን፣ በሥጋዊ ሥራዎች ለመጠመድ አጋለጥናቸው ማለት ነው።

የአዳዲስ መንደር ነዋሪዎች በዓላትን እንዳያከብሩ ለሚያደርጉ ችግሮች ሊያጋልጡ ይችላሉ። የማክበሪያ ቦታ እጥረትን ለመቅረፍ አጥቢያዎች ኅብረት ኖሯቸው፣ ምእመናንን፣ አስተባብረው ሕጋዊ በሆነ መንገድ ፊርማ አስባስበው ወይም በሌላ አማራጭ መንገዶች አደባባይ መጠየቅ ይገባል። ብዙ አጥቢያዎች በጋራ ሲጠይቁ ሰፊ ያለ የሚለማ አደባባይ የማግኘት ዕድልም ያገኛሉ። በተከሠተው የመሬት ውድነትና የመሬት አጠቃቀም መወሰን ምክንያት አጥቢያዎች ለየራሳቸው በዓል ማክበሪያ አደባባይ ቢጠይቁ አዎንታዊ መልስ ሊያገኙ የሚችሉበት ዕድል ጠባብ ነው። ስለዚህ በአዲስ አበባ ጃን ሜዳ እንዳለውና ብዙ አጥቢያዎች እንደሚስተናገዱበት ያለ አደባባይ ለማግኘት በጋራ መጠየቅ ይጠቅማል።

በተለይ በጋራ መኖሪያ ቤቶችና በአዳዲስ የሠፈራ አካባቢዎች የሚገኙ አጥቢያዎች ተባብረው ኅብረት በመፍጠር መንቀሳቀስ አለባቸው። እንዲህ ካላደረጉ የአደባባይ በዓላትን ማክበር የማይችሉበት፣ በቤታቸው ብቻ ተወስነው በሚዲያ እያዩ ለማክበር የሚገደዱበት ሁኔታ ይፈጠራል። በተለይ በአዲስ አበባ ደመራን በመስቀል አደባባይ ተገኝቶ የሚያከብረው ምእመን ሊቀንስ ይችላል። መኖሪያ መንደሮች ከከተማው ዳርቻ እየተስፋፉ በመሆኑ በቦታው ተገኝቶ ለማክበር በትራንስፖርት ችግር ምክንያት ላያከብሩ ይችላሉ። ስለዚህ ከከተማ ወጣ ያሉ አዳዲስ መንደሮች የደመራ ማክበሪያ ቦታ የሚያገኙበትን ሁኔታ ማሰብ ይኖርባቸዋል።

አደባባዮችን ማልማት

መሬት ከፍተኛ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ጉዳይ እየሆነ መጥቷል። ከዚህ የተነሣ ለበዓላት ተብለው የሚተው ሰፊ አደባባዮች የተለያዩ ወገኖች ዓይን የሚጥሉባቸው እየሆኑ ነው። ለኢንሸስትመንት፣ ለኦሊምፒክ፣ ለመኖሪያ ቤት መሥሪያ እየተባለ መሬት ይጠየቃል። የመሬት ይዘታን ሕጋዊ የማድረግ ብቻ ሳይሆን ይዘታን የማልማት ግዴታ እንዳለብን መረዳት ይገባል።

የበዓላት ማክበሪያ አደባባዮች ከበዓላቱ ቀናት ውጪ ጦም ውለው ጦም የሚያድሩ፣ ቆሽሽው የሚታዩ፣ ለወንጀል ማስፋፊያ የሚሆኑ፣ ለሕገ ወጥ ንግድ መናኸሪያ የሚሆኑ ወይም ባለሀብቶች በገቡ በወጡ ቊጥር የሚጎመጁባቸው ቦታዎች ከሆኑ ፈተና

ያጋጥማቸዋል። ይህ እንዳይሆን ክርስቲያኖች እንዲያለማቸው ሊሰጣቸው ይገባል ነበር። መንግሥት አልምቶ ይዘታነቱን ከቤተ ክርስቲያን የሚነጥቅ ከሆነ ፈተና እንዳያጋጥመንና ክርስቲያኖች ቦታውን ባለማልማታችን እንዳንተኝ ቤተ ክርስቲያን እንድታለማው ማገዝ ይገባል።

ቤተ ክርስቲያን በየአካባቢው የሚገኙትን የአደባባይ በዓላት ማክበሪያ ቦታዎች ከበዓላት ማክበሪያነት ባሻገር ተጨማሪ አገልግሎት እንዲሰጡ አድርጎ ማልማት ይጠበቅባቸዋል። በተለይ ዜጎችን ሁሉ የሚጠቅሙ ማኅበራዊ አገልግሎት መስጫ ሆነው የሚለሙበት አሠራርን መዘርጋት አለባት። እንደየአካባቢው ተጨባጭ ሁኔታ፣ ባለሙያዎችን ባላተፈ መንገድ፣ የሀገሪቱን ሕግ ባከበረ መንገድ ማልማቱ የሚገጥመውን ፈተና ይቀንሳል። ከዚያ ባለፈ ደግሞ የሚለማበት መንገድ ለበዓላቱ ተጨማሪ የድምቀት ዕድል እንዲሰጥ ማድረግም ጥበበኛ መሆን ነው።

በፍቅር የሚጣራ በዓል ማድረግ

የአደባባይ በዓላት መስበኪያ ናቸው። የምስክርነት ሥራ የምንሠራባቸው በመሆናቸው ሁሉን ለክርስቶስ ለማስገዛት ከፈለግን አገልግሎታችን ወዳጅን የሚያስደስት እንዲሆን መትጋት ያስፈልጋል። ከግጭትና ከትርጉም የተጠበቀ ሰላማዊ ማድረግ ያስፈልጋል። ማራኪ ማድረግም ብልህነት ነው። ይህም እኛ ባለብነው መንገድ ብዙዎች ለክርስቶስ ቤተሰቦች ፍቅር እንዲያድርባቸው ያደርጋል። ብዙዎች ሾላ ላይ ተቀምጠው ሊያዩን ስለሚችሉ ፍቅራችንና ትጋታችን ሊጠራቸው ይችላል። በዓሉን የክርክር፣ የመሰሻሻል፣ የፋክክር ላለማድረግ መጠንቀቅ አለብን። የሚያስቆጣ፣ ሌሎችን የማይጋፋ እንዲሆን መሥራት ያስፈልጋል። በፍቅር የሚጣራ መሆን ስላለበት «አይ» ሳይባል የሚታይ፣ «ስመ» ሳይባል የሚሰማ፣ «ላስረዳችሁ» ሳይባል የሚተረጎም መሆን ይኖርበታል።

በማኅበረሰቡ የሚከወኑ ተጨማሪ ነገሮች /extension/ እየተቁጣጠሩ ማበልጸግ

ሕዝበ ክርስቲያኑ በራሱ የአካባቢር ባህልና ቍጥጥር ሥር የሚያከብራቸውን ለምሳሌ በዓለ ደብረ ታቦር፣ ግንቦት ልደታና የመሳሳሉ በአደባባይ የሚከበሩ በዓላትን ጨምሮ የቤተ ክርስቲያን መዋቅር በተቻለ መጠን ክርስቲያናዊ ትውፊታቸው የበለጠ ጎልቶ እንዲወጣ ለማድረግ ጥረት ከማድረግ ጎን ለጎን መቁጣጠርም ይገባል። ያልነገጡ ነገሮችን ለማስተካከልም መዋቅሩ ጥረት ማድረግ ይገባዋል።

የማይገቡ ነገሮችን መቀነስ ወይም ማስወገድ

ለወንጌል አገልግሎት የተሠሩ በዓላት ከዓላማቸው ዝንፍ እንዳይሉ አርቶዶክሳውያን ሊጠነቀቁላቸው ይገባል። የበዓላቱ መልክና፣ የሚተላለፈው መልእክት በጨው የተቀመመ መሆን አለበት። ለወንጌል እንግዳ የሆኑ ሰዎች ስምተው እንዲሚረኩ፣

አስቀድመው የተማሩትም በተማሩት ጸንተው እንዲያፈሩ የሚያደርግ ዝግጅት ሊሆን ይገባል። ጸጋ መልበሻ፣ በረከት፣ ረድኤት ማግኛ እንዲሆኑ አስቦ መሥራት ያስፈልጋል። ከውጪ የሚመጡ ክርስቲያን ወገኖቻችን በአብያተ ክርስቲያናት መካከል መቀራረብ እንዲፈጠር አቅዶ መሥራት የበዓላቱን ዓላማ ውጤታማ ያደርገዋል።

የበዓላትን አከባባር ለመጎብኘት የሚሔዱ ወገኖች በስብከቱ መማረክ አለባቸው፤ አይተው የማድነቃቸው ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ዓላማ ሳይሆን ተቀጽላ ነገር ነው። ከቅጽሉ ሌላው አካል ሊጠቀም ይችላል። ሰዎች ወንጌልን እንዲገፉ ምክንያት መሆን የለባቸውም። በተለይ ገንዘብን በማይገባ መንገድ ከታዳሚዎች ለመሰብሰብ የሚሹ አካላት የሚገሠፁበት አሠራር በነገዋ ቤተ ክርስቲያን መዘርጋት አለበት። የማይገቡ ሥጋዊ ሥራዎች፣ ወንጀሎች፣ የኃጢአት ተግባራት በበዓላት አደባባይ እንዳይሰፋፋ በጥብቅ መቁጣጠር የነገዋ ቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት ሊሆን ይገባል። በአደባባይ በዓላቱ ጊዜ ከታዳሚዎች ፍላጎት የተነሳ የሚያስፈልጉ ነገሮች፣ ወይም ቤተ ክርስቲያን ምእመናንን በማስጨነቅ ሳይሆን በፍቅር እንዲያደርጉት የምትጠይቀው ለአገልግሎት የሚያስፈልግ ገቢ ካለም ለይቶ ማካሄድ ያስፈልጋል።

በአደባባይ በዓላት ለገበያ የሚቀርቡ ነገሮች በተቻለ መጠን ለበዓሉ ግብዓት፣ ለአክባሪዎች ደስታና ዕረፍት የሚሰጡ ነገሮች ብቻ እንዲሆኑ ለማድረግ ይገባል። ንዋየ ቅድሳት፣ መንፈሳዊ መጻሕፍት፣ ለቤተክርስቲያን መባእ ሆነው ሊሰጡ የሚችሉ ነገሮች፣ አልባላትን ጨምሮ ከበዓሉ ጋር የተያያዙ የባህል ዕቃዎች፣ መንፈሳዊ መልእክት የሚያስተላልፉ ልዩ ልዩ ነገሮች፣ ለተሳታፊዎች ጊዜያዊ ብርታት የሚሰጡ የሚበሉና የሚጠጡ ነገሮች ወዘተ ለሽያጭ ሲቀርቡ ጥንቃቄ ማድረግ ያስፈልጋል። በተቻለ መጠን በዚህ አገልግሎትም የቤተክርስቲያኒቱ ተቋማት የሚሠሩት የሚያቀላጥፉት ቢሆን ተጨማሪ ገቢ ማግኛ ይሆናል። በዓሉን መደበኛ ገበያ ለማድረግ የሚሹትን ከሚመለከታቸው ጋር ተቀናጅቶ ሥርዓት ማስያዝ በዓላቱን ከትርጉምና ትኩረት ከመነፈግ ያድናል።

የቤተ ክርስቲያን አባቶችን የአገልግሎት ልብ በማይሰርቅ፣ ዋናውንም አገልግሎት በማያዘናጋ መንገድ ካልተፈጸመ ጉዳቱ ቀላል አይሆንም። የቤተ ክርስቲያን አባቶች ወንጌልን ስበኩ ከሚለው ዐዋጅ በስተቀር ሊገዛቸው የሚገባ ሕግ በበዓላቱ ሥርዓት ውስጥ መኖር አይገባውም። ስለገንዘብ ማሰባሰብ፣ ስለበዓላቱ ድግስ፣ ስለቱሪዝም መስፋፋት፣ ስለባህል ልማት እንዲጨነቁ ክፍተት መፍጠር አይገባም። ለዚህም “የእግዚአብሔር ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል ዘንድ የሚገባ ነገር አይደለም” (የሐዋ.፮፥፪) ያሉትን የሐዋርያትን ቃል መመሪያ ማድረግ ያስፈልጋል።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

«የሰላምታ ደብዳቤ»

ቀሰስ ሽፈራው አስራቴ

ይድረስ እናትም፣ አባትም፣ እሳትም፣ ወንድምም ሆነሽ ሕይወትን እያለማመድሽ ላሳደግሽኝና ለምታሳድጊኝ አለኝታዬ “ሐመር መጽሐፍት” የሰማይ ርቀቱን፣ የመሬት ስፋቱን፣ የፀሐይ ሙቀቱን፣ የኮከብ ብዛቱን፣ የጨረቃ ድምቀቱን ያክል እንደምን ውለሽ አድረሻል? እንደምንስ ከርመሻል?

እኔ ከውዲ የሕይወት መንገዴ ከሆንሽው ከአንቺ አሳብና ናፍቆት በስተቀር የአባትነት ፍቅርን ያሳየሽኝ የሁላችንም ፈጣሪ ቅዱስ እግዚአብሔር እናታችን አማላጂቱ ቅድስት ድንግል ማርያም አዛኝቱ እና ባለሟሎቹ ቅዱሳን ሁሉ ክብርና ምስጋና ይድረሳቸው በጣም ደኅና ነኝ።

ሐመርዬ እንደምታውቁው በስምንተኛው ሺሕ የሰላምታ ደብዳቤ መጻጻፍ በቀረበት ዘመን ሰላምታዬን እና ናፍቆቼን ጽፌ ስልክልሽ በጣም ትገረሚ ይሆናል። ግን የመቅረትሽን ወይም የመጥፋትሽን ጉዳይ ባለብሁ ቍጥር ልቤ ስለሚጨነቅና ስለሚሸበር ስልክ ብደውልልሽ የልቤ ሳይደርስ እና አሳቤን ሳልጨርስ ኔትወርክ ይለየናል ብዬ መሆኑን ትረጂዋለሽ ብዬ አምናለሁ። ሐመርዬ ግን ከተለያየን ድፍን ሁለት ዓመት ሊሆነን እንደሆነ አስበሽታል? መቼም ይህን ያህል ጊዜ አስችሎሽ ትጠፊያለሽ ብዬ አስቤ አላውቅም ነበር።

ድምፅሽ የጠፋው በሕይወት እያለሽ፣ የሚጨክን አንጀት አግኝተሽ ከሆነ የተሰወርሽው በጣም ባይሆንም የማዘንብሽ ይመስለኛል። እንዴት በዚህ በመከራ ጊዜ ትተሽን ትጠፊያለሽ እያልኩ ሆዴን ባር ባር ይለው ነበር።

ሰው እንዴት ወልዶ ያሳደገውን ትቶ ይጠፋል? ይህን ያህል በድያለሁ ማለት ነው? ቢያንስ እኔ ከገጠራቴ ክፍል ከቆላማው ቦታ ተወልጄ ፍየሎችና በጎች ሳግድ፣ ማማ ላይ ሆኜ በወንጭሬ ማሽላ ስጠብቅ ያደግሁና ምንም የማላውቅ ዱዳ በቀለም ትምህርት ምክንያት ወደ ከተማነቱ ብቅ ባልሁ፣ ገና የግቢ ጉባኤ ልጅ በነበርኩበት ጊዜ ማለትም በ1994 ዓ.ም ጀምሮ የማላውቀውን እኔን ወልደሽ አሳድገሽ፣ አስተምረሽ ለድቁና፣ ለቅስና ብሎም በየወውደ ምሕረቱ የትሩፋት አገልጋይ ያደረግሽኝ የሕይወት መንገዴ ስለሆነሽ በአንቺ ሳንባ ስተነፍስ ድፍን ሃያ ዓመት እንደሆነኝ ይረሳሻል ብዬ አይደለም ይህን ሁሉ የምጽፍልሽ?

አንቺ ስትርቁኝ በማን ሳንባ ልተንፍስ? ከአንቺ ጋር ሳንወያይ፣ ምክርሽን ሳልሰማ መድረክ ላይ ብቆም የሚፈጠረውን ችግር አስበሽታል? አንቺን አንብቤ ለማስተማር ካልተዘጋጀሁ ለችግር ስለምጋለጥ አንችንም እኔንም ያስነቅፈናል። እንደምታውቁው ሰው የመሰልኩት በአንቺው ነው። ያለ አንቺ ድጋፍ ባይ ስልቻ እንደሆንሁ ዘነጋሽው ማለት ነው? አንድ ምሳሌ ልንገርሽ።

አንድ ትልቅ አባት በተገኙበት የሰርክ ጉባኤ ላይ የቤተ ክርስቲያንን ሥርዓት ድብልቅልቅ እያደረገ ሲያስተምር የነበረ አንድ ያልተማረ የእኔው ቢጤ ወጣት በቦታው የነበሩት ትልቅ አባት ሁኔታው ስለስቆጫቸው አስተምሮ ሲጨርስ አስጠሩና “ልጄ! እንዲያው የሆነው ይሁንና ትምህርት ትማራለህ?” ብለው ጠየቁት።

ወጣቱም “አልማርም” አላቸው። “ለምን?” አሉት። “የምበላው ስለሌለኝ” አላቸው። “ታዲያ ምን እየበላህ ደነቆርክ?” ብለው ቁጭታቸውን ገለጹ ይባላል። አንቺ የሚጠቅመኝን ስለምታውቁ ሳታፍሪ፣ ሳትፈሪ የጎደለኝን የምትነግሪኝ መልካም እናት እኮ ነሽ። የኔታ ነገሩን ብለሽ ያጫወትሽኝ አይረሳኝም። ይኸውም ማንበብ፣ መጠየቅ፣ መመራመር ትልቅ ሰው እንደሚያደርግ የነገርሽኝ እኮ አንቺው የእኔዋ የዕውቀትም፣ የእምነትም መሠረት የሆንሽው ነሽ። ዛሬስ? ነገስ? የጎደለኝን የሚነግረኝ በማጣት ቀለም ካልቁጠሩት መካከል አንዱ እንደሆነ ይቅር ብለሽ ነውን? “ያስተማርሁ መስሎኝ ነፍሳትን ሁሉ እያጠፋሁ፣ የሰበሰቡሁ መስሎኝ እየበተንኩ እንድኖር ስለማትፈልገ እባክሽ በቶሎ ነይ?” እኔ እኮ “ሰንብቶ ተማሪ እንጂ ሰንብቶ መራሪ” መሆን የማልፈልግ የሃያ ዓመት ጎልማሳ ልጅሽ ነኝ። ታዲያ የሃያ ዓመት ልጅ ምንስ ቢበድል ይህን ያህል ይረሳል? ግን አስችሎሽ ነው? እኔ ግን ድርጊትሽ ገርሞኛል!!!

አንቺን ባስቀይምሽም ነቢዩ እንደተናገረው “ ጽዮን ግን እግዚአብሔር ትቶኛል ጌታም ረስቶኛል አለች። በውኑ ሴት ልጄን ትረሳለችን? ከማግሀንዋ ለተወለደውስ አትራራምን? ሴት ይህን ብትረሳ እኔ ግን አንቺን አልረሳሽም። እነሆ እኔ በእጄ ግንቦችሽን ማልሁ፣ አንቺም ሁልጊዜ በፊቱ ነሽ። ከአፈረሱሽ በኋላ ፈጥነሽ ትታነጹያለሽ ያፈረሱሽ ከአንቺ ይወጣሉ፣ ዐይንሽን አንሥተሽ በዙሪያሽ ተመልክቺ፣ እነዚህ ሁሉ ተሰብስበው ወደ አንቺ ይመጣሉ” (ኢ.ሳ.፱፱፥፲፬- ፲፰) አምላኪ እንዳጽናናት የምታጽናኝኝ ይመስለኝ ነበር።

የሕይወት መንገዴ እንደ እናቴም የሆንሽው ሐመርዬ አየሽ የሆዴን አውጥቺ ያመመኝን፣ የተሰማኝን፣ ቅሬታዬን፣ ጉዳቴን፣ ናፍቆቼን መናገር የቻልኩት ድሮ መለያየት፣ ዘረኝነት፣ ኑፋቄ፣ መከዳዳት፣ መረሳሳት፣ የሚባሉ ወረርሽኝ በሽታዎች በማይታወቁበት በዚያ በፍቅር ዘመን ሀገራችን ኢትዮጵያ ከእምነት ማማ ላይ በነበረችበት ዘመን ትጠቀምበት በነበረው ሰፊ የደብዳቤ አውድማ ላይ ብዕርና ብራናን በማግኘቱ ነው። የሚያለያየንን “ዛሬን” አሰግዶ የሚያግባባንን “መልካሙን ትናንት” እንዲያመጣልን “ሐመርዬ” ባለሽበት ሆነሽ ብትጸልይ፣ ብታሳስቢ እና ለእኛም ብታሳስቢልን ይሻላልና በደኅናሽ ከሆነ

ባትጠፊ እኔንም ደስ እንዲለኝ የሆድሽን በሆድሽ ይዘሽ ብትመጪ መልካም ነው። “ሐመር” የሰላምታ ደብዳቤ ብዬ ጀመርኩና ወቀሳዬን አበዛሁብሽ አይደል? ስትመጪ በይቅርታ የምክስሽ ይመስለኛል ብቻ ነይልኝ እንደ እኔ የሚናፍቁ ብዙ ናቸውና ለእነሱም ነይላቸው። ሐመርዬ እንዲህ የምጽፈው ሐዋርያዊው ቅዱስ አትናቱዎስ በቅዳሴው “አንደበትን እየተናገሩበት ሊወቅሱት ይገባል” በማለት እንደተናገረው ራሴን ለመውቀስ እንጂ ጥፋቴን በአንቺ ለማመካኘት አይደለም። እንዲያውም ልንገርሽ የበደልኩሽ እኔ ብቻ ከሆንሁ የሚያከብሩሽን አስበሽ የእኔን በደል ብትረሽው ይሻልሻል። እንዲህ በማለት ጽፌ የምወቅስሽ እናት፣ ሕይወቴ እና መንገዴ በመሆንሽ ናፍቆቼ ስለጨመረ ነውና እንዳይከፋሽ።

በነገራችን ላይ ከእኔ ለመራቅ ያበቃሽ ኃጢአቴን ሳላስበው የቀረሁ አይምሰልሽ።

አንቺም ምንድን ነው ትይኝ እንደሆነ፡-

፩ኛ. አንቺን የመሰለ ገበታ ዘርግቼ ተመግቤ ሳልጨርስ ፊስ ቡክ ላይ ስላየሽኝ ልብሽ አዝኖብኝ ሊሆን ይችላል።

፪ኛ. በየወሩ ስትመጪ የማስታውስሽ እና እንደነገሩ የምቀበልሽ በመጣሽ በወሩ መጨረሻ ስለነበረ ስለአጉላላሁሽ ተቀይመሽ።

፫ኛ. በጠረንጴዛው ሥር አንቺና ብዙ ጠቀሜታ የሌለው ልቦለድ አይሉት ፓለቲካ ይዘት ያለው መጽሐፍ አንድ ላይ ተቀምጣችሁ አንቺን ገፍቼ እርሱን እያነበብኩ እውል ስለነበርና ያነበብኩትን እንደ እውነት በመቀጠር ሌሎችን ለማሳመን እከራከር ስለነበር።

፬ኛ. አንቺን አገልጥሽ የነበረው ከአልጋዬ ተኝቼ ወይም ከሦፋዬ ተጋድሜ እንቅልፍ እንዲመጣልኝ ስለነበረ በዚያ አዝነሽ ወር ጠብቄ ብሔድስ መቻ ያነበኝና ብለሽ ይሆናል።

፭ኛ. የእናትነት ፍቅርሽን ለሌሎች መግለጥ ሲገባኝ ስለደበቅሁ መክሊቴን እንደ ቀበረው ገብር ኃካይ ቈጥረሽኝ ቢሆንስ ብዬ እሰጋለሁ።

፮ኛ. ከአንቺ ጋር ስናወጋ ልቤ በአሳብ እየዋተተ፣ ዓይኔ ንባቡን እያንበለበለው፣ አፌ ቀለሙን እየነዳው ቢሆንም ሰብሰብ ብሎ መከታተል ሲኖርበት ልቤ ዕቃ ከማሰናዳት የማያርፍ በመሆኑ እስቲ ትንሽ ተሰውሬ ልቆይና ጥቅምና ጉዳቴን ይረዳው ብለሽ ይሆናል።

ሐመርዬ እኔም፣ እግዚአብሔርም፣ አንቺም በምናውቀው ስንፍና

ምክንያት ከመታተም ብትዘገይም አሁን ግን በቶሎ ነይልኝ። ከእንግዲህም በጥንቃቄ አነብብሻለሁ። ጭስ እንዳይተንብሽ፣ አባራ እንዳይበንብሽ ከተከበረ ቦታ አስቀምጥሻለሁ። የነበረ ነገር የሚታወቀው የጠፋ ጊዜ ነው የተባለው በእኔ ስለደረሰ በቶሎ ነይና ችግራን አስወግድልኝ።

ግን እኮ እናት የሕይወት መንገድ ነችና የሚጨክን ልብ የላትም። ይህንንም ይቅር የማለት አቅም አላት። ይብላኝ እንጂ ለእኔ ይቅርታ ገደሉ ለሆነብኝ። ማዘን የሚገባው ዕውቀትሽንም፣ የምትነግሪንን መንፈሳዊ ሕይወትንም ተምሮ በተግባር መግለጥ እንደሰማይ ለራቀብኝ ለእኔ ነው። እናም እባክሽን እንደጠፋው ልጅ ይቅር የሚለኝን፣ አቅፎ የሚስመኝን እና የሚያጽናናኝን እፈልጋለሁና ነይልኝ። አግኝቼሽም ማሪኝ ልበልሽ። አንቺም ማሪኝና በፍቅር እያነበብኩ መንፈሳዊ ሕይወቴን ላለምልም።

“ላለመስማማት የተስማሙትን” እንዴት አስተምረሽ እንደለቀቅሽልኝ ረሳሽውና አንቺው ላለመስማማት ተስማማሽ እንዴት? ሽረ አይሆንም። እኮ በአንቺ ምን ያላየሁት ነገር አለ። እኔ የሰው ልጅ መነሻ ከሌለው መገስገሻና መድረሻ ያጣል እያልሁ የምሰማሽ ከመንገደኛው ጀምሮ ነበር። አንቺ ለእኔ ቁም ነገራ እኮ ነሽ።

ፊደል፣ ወይም መጽሔተ አእምሮዬ ነሽ ከምሥጢረ ሥላሴ ጀምረሽ እስከ ምሥጢረ ትንሣኤ ሙታን ሥርዓተ አምልኮውን፣ ደግማና ቀናናውን፣ የምትመግቢኝ የዕለት ጉርሴ፣ የዓመት ልብሴ ነሽ፣ ነበርሽም። አንቺ ለሰው አዛኝ ነበርሽና ተጎሳቁዬ ብታይኝ ትጎጃለሽ። ስለአንቺ ስንቱን ልናገር? ኢትዮጵያን ብሎም ዓለምን ከነምንነቷ ሳይብሽ የኖርኩ ወደ ፊትም የማይብሽ መስታወቱ ነሽ።

ጉዳዩ፣ ናፍቆቼ እና ብሶቴ አንቺ ብቻ ሳትሆኚ “ከዓውደ ሃይማኖት፣ ከቤተ አብርሃም፣ ከምሥጢራን ላካፍላችሁ፣ ከሕፃናት ዐምድ ለይቶ ያለ እረኛ ከተወኝ “ከስምዐ ጽድቅም” እንጂ። በእርሱ ላይ የብሶትና የናፍቆት አሳቤን ላነሳበት አስቤ የነበረ ቢሆንም ትዝ ሲለኝ አንቺ በቀረሽበት ምክንያት የቀረ ስለመሰለኝ ምሬዋለሁ። ይህ ደብዳቤዬ እንደደረሰሽ ለእሱም አስሚልኝ። የጻፍኩትን ብሶት አንብቦ አብሮሽ ካልመጣ ደብዳቤ የምጽፍለት ሁለተኛው አካል እርሱ ሳይሆን አይቀርም።

በተረፈ የቀረውን ስንገናኝ የልብ የልባችንን እንጨዋውትና ይወጣልናል። በዓይነ ሕሊና እንደተነጋገርን በዓይነ ሥጋ ለመተያየት ያብቃን። አሜን!! ቀ የሁል ጊዜ ናፍቆት የሆንሽብኝ ልጅሽ!!

በዝግጅት ክፍሉ

የተከበራችሁ አንባቢያን በጥያቄዎቻችሁ መልስ ማግኘትን ከጽዋ ማኅበር ጋር የተያያዘ ጉዳይ ከእናንተ ከአንባቢያን የቀረቡልንን ጥያቄዎች ይመልሱልን ዘንድ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሰንበት ትምህርት ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን መደበኛ መምህር የሆኑትን አባ ፍቅር ማርያምን ጋብዘናቸዋል። ጥያቄዎችን ለመመለስ ፈቃደኛ ሆነው ከእኛ ጋር ያደረጉትን ቆይታ እንደሚከተለው አቅርቦንላችኋል። መልካም ንባብ።

አባ ፍቅር ማርያም

ሐመር መጽሔት፡- የጽዋ ማኅበር ማለት ምን ማለት ነው?

አባ ፍቅር ማርያም፡- የጽዋ ማኅበር ማለት ኅብረት፣ አንድነት ማለት ነው። ይህ ኅብረት ከዘመነ ኦሪት ጀምሮ የነበረ ሲሆን የቤተ እስራኤል አንድነት ምሳሌም ነው። ሕዝብ እስራኤል በምድረ በዳ ሲጓዙ በአንድ ሙሴ ይመሩ፣ በአንድ ማኅበርም ይመገቡ ነበር። እግዚአብሔር አምላካችን በብሉይ ኪዳን በሙሴ መጋቢነት የነበረውን የእስራኤልን አንድነት ለሐዲስ ኪዳን አማናዊት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ አድርጎ ገልጾታል። በዚህም መሠረት የጽዋ ማኅበር ማለት ኅብረት፣ አንድነት እንደሆነ እንረዳለን።

በሐዲስ ኪዳንም ራሱ ባለቤቱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመሠረተው የሐዋርያት ኅብረት፣ አንድነት ነው። ሐዋርያት ጌታችን የመሠረተውን ማኅበር አስቀጥለውታል፤ በኋላም ማኅበሩ እየሰፋና እያደገ ሲመጣ ለአስተዳደር ይመች ዘንድ ሰባቱን ዲያቆናት ሹመውላቸዋል። ከእነርሱም መካከል እስጢፋኖስን ሲቀ ዲያቆን አድርገው በመሾም ማኅበሩ በሊቀ ዲያቆኑ በእስጢፋኖስ እንዲመራ አድርገዋል። ይህንም ታሪክ

የሐዋርያትን ሥራ የጻፈልን ቅዱስ ሉቃስ “ዐሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ሕዝቡን ሁሉ ጠርተው እንዲህ አሏቸው፤ የእግዚአብሔርን ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል ዘንድ የሚገባ አይደለም። ወንድሞቻችን ሆይ ከእናንተ ወገን በመልካም የተመሰከረላቸውን መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላባቸውን ሰባት ሰዎችን ምረጡ፤ ለዚህ ሥራም እንሾምላችኋለን። እኛ ግን ለጸሎትና ቃሉን ለማስተማር እንተጋለን። ይህም ነገር በእነርሱ ዘንድ የተወደደ ሆነ፤ ሃይማኖቱ የቀናና መንፈስ ቅዱስ ያደረበትን ሰው እስጢፋኖስን፣ ፊልጶስን፣ ጽሮኮርስን፣ ኒቃርዮንን፣ ጢሞናን፣ ጳርሜናን፣ ወደ ይሁዲነት የተመለሰውን የአንጾኪያውን ኒቆላዎስንም መረጡ። በሐዋርያትም ፊት አቆሟቸው፤ ጸልዮውም እጃቸውን በራሳቸው ላይ ጫኑ” (ሐዋ. ፳፪-፳፭) በማለት ጽፎልናል።

በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ተገልጦ ጠቅሰን ያቀረብነው ታሪክ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመሠረተውን ማኅበር፣ ሐዋርያትም አስቀተውና ጠብቀው ለእነ እስጢፋኖስ ያስተላለፉት ነው። ይህ ማኅበር ማኅበረ እስጢፋኖስ እየተባለ ይጠራ ነበር። ስለዚህ የጽዋ ማኅበር ማለት በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ፣ በእመቤታችን በድንግል ማርያም፣ በቅዱሳን መላእክት፣ በቅዱሳን ጻድቃን፣ በቅዱሳን ሰማዕታት ስም የሚደረግ የምእመናን ስብስብ ወይም አንድነት ማለት ነው። ይህም ማኅበር የቅዱሳኑ መታሰቢያ የሚደረግበት ማኅበር ነው። በቅዱሳኑ ስም መታሰቢያን ለሚያደርጉ ደግሞ ነቢዩ እግዚአብሔር ሰሎሞን “የጻድቅ መታሰቢያ ለበረከት ነው” (ምሳ. ፲፭) በማለት እንደተናገረው በረከት ያገኙበታል።

ሐመር መጽሔት፡- የጽዋ ማኅበር ተኞች በአንድ ላይ የሚቀምሱት ስአልናክ የሚባለው ጸበልና ጸዲቅ ትርጉሙ ምንድን ነው?

አባ ፍቅር ማርያም፡- ስአልናክ ማለት የግእዝ ቃል ሲሆን ትርጉሙም ለመንህ ማለት ነው። ይህም ሥልጣነ ክህነት ባለው ካህን ብቻ የሚጸለይ ጸሎት ነው። በምእመናን አይጸለይም ምክንያቱም በየመሐሉ “ባርክ ለነ ክርስቶስ አምላክነ ዘንተ ኅብተ፤ ወዘንተ ጽዋዐ፣ ቀድስ ለነ ክርስቶስ አምላክነ ዘንተ ኅብስተ፤ ወዘንተ ጽዋዐ” እየተባለ በካህን ብቻ የሚፈጸም ቡራኬ አለው። ቤተ ክርስቲያን ያዘጋጀችው ከመዝሙረ ዳዊት የተውጣጣ ጸሎትም አለው። ኅብስቱንና ጽዋውን ከሌላው ምግብ ልዩ የሚያደርገው ይህ ጸሎት ስለሚጸለይበት ነው። ይህም በካህኑ ጸሎት ስመ አምላክ ተጠርቶበት ከተባረከ በኋላ የማኅበሩ አባላት ብቻ የሚቀምሱት ነው። ይህን ጸሎት ዲያቆንም ቢሆን አይጸልዩም። ምክንያቱም ቡራኬ ቅስናና ከዚያ በላይ ሥልጣነ ክህነት ባለው የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሚፈጸም ስለሆነ ነው።

በጽዋ ማኅበር ላይ የስአልናክ ጸሎት ይጸለያል። የሚጸለይበት ምክንያት በጽዋ ማኅበሩ የተሰበሰቡት ሰዎች እንደ ዕቁብና እድር ለሥጋዊ መረዳዳት ብቻ ሳይሆን ሰማያዊውን ርስት ሊወርሱ ነውና የቀረበው ኅብስትና ወይን እንዲባረክ፣ ማኅበርተኞቹ

አንድነታቸው እንዲጸና፣ ፍጻሜቸውን እንዲያሳምርላቸው የሚጸለይ ጸሎት ነው። ማኅበርተኞች በጋራ የሚቀምሱት ጸበልና ጸዲቅ ሰአልናክ የሚል ስያሜ የተሰጠውም ሰአልናክ የሚባለው ጸሎት የሚጸለይበት በመሆኑ ነው።

የሰአልናክ ጸሎት የተጸለየበትን ጸበልና ጸዲቅ የሚቀምሱት የጽዋ ማኅበሩ አባል የሆኑት ብቻ ናቸው። ለሥጋ ወደሙ ማቅረቢያ ደጅ መጽኚያም ነው። እርሱ ራሱ ግን ሥጋ ወደሙ አይደለም። አንዳንድ ሰዎች በተሳሳተ ግንዛቤ እንደ ሥጋ ወደሙ አድርገው ይቁጥሩታል። በግለሰብ ቤት የሚዘጋጅ ጸዲቅን ጸበል መቼም ቢሆን ሥጋ ወደሙ ይሆናል ተብሎ አይታሰብም። ግን በተሰበሰቡበት ቅዱስ ስም አምነው፣ ቅዱሱንም ለአማናዊው ሥጋና ደም ያበቃቸው ዘንድ እየተማፁ ቢቀምሱት ለአማናዊው ሥጋ ወደሙ እንዲበቁ ያደርጋቸዋል።

ሐመር መጽሔት፡- አባታችን ሰአልናክ ምግብ ከተቀመሰ በኋላ ይበላል ወይስ አይበላም?

አባ ፍቅረ ማርያም፡- የሰአልናክ ትውፊታዊ ሥርዓት ምግብ ሳይበላ እንዲቀመስ ነው የተሠራው። ቤተ ክርስቲያን የተጸፈ ሕግ እንዳላት ሁሉ ሳይጸፍ በትውፊት የምትጠብቀው ሕግም አላት። ይህ ሰአልናክ በመጽሐፍ ባይጸፍም በትውፊታዊው ሕግ ከምግብ በፊት የሚመገቡት ነው። ምክንያቱም አስቀድሞ እንደተገለጸው ለሥጋ ወደሙ መዘጋጃ፣ ደጅ መጽኛ ነው ብለናልና፣ የጸሎት ክፍሉም የተለየ ነውና ከምግብ በፊት በባዶ ሆኖ ሆነው እንዲቀምሱት የተሠራው።

ከዚህም በተጨማሪ ይበላል አይበላም ብለው ማኅበርተኞቹ እንደ ዕውቀት ቢነሣም ሊያከራክርና የሰፋ ልዩነት ሊፈጥር ግን አይገባም። የሐዋርያትን ትምህርት መሠረት ካደረግን ልዩነታችንን የሚያጠብልን ሥርዓት ሠርተውልናል። “በጸም ምክንያት ይበላል አይበላም በማለት በተለያዮቻሁ ጊዜ ለጸም አድሉ” ብለው ሥርዓት ሠርተውልናልና ለጸም ሲሆን ለጸም አድሉ ከተባልን ይህንም በዚያው መልኩ ተረድተነው ከምግብ በፊት መመገብ እንዳለባቸው መረዳት ይገባቸዋል።

ሐመር መጽሔት፡- የጽዋ ማኅበርተኞች ሠራተኞች ቢሆኑ ወደ እሑድ ከማዛወር በዋዜማው ቀን ከአሥራ አንድ ሰዓት ጀምሮ የጽዋ መርሐ ግብር ማካሄድ ይችላሉ? ይህን ያነሣንበት ምክንያት ጽዋ ማታ ከደጋሹ ቤት ወደ ተቀባዩ ቤት አይንቀሳቀስም የሚል አሳብ ስለሚቀርብ ጽዋ ማታ ከቤት ወደ ቤት አይንቀሳቀስም የሚል የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት አለ ወይ? ይህንም አያይዘው ቢያብራሩልን።

አባ ፍቅረ ማርያም፡- ቤተ ክርስቲያናችን ሦስት መቶ ስልሳ አምስቱንም ቀናት በዓላት አላት። በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ፣ በቅድስት ድንግል ማርያምና በሌሎችም ቅዱሳን ስም የሚታሰቡ ከወር ወር፣ ከዓመት ዓመት የምታከብራቸው በዓላት አሏት። እነዚህም በዓላት የቅዱሳኑ መታሰቢያ ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር ለቅዱሳኑና የቅዱሳኑን

መታሰቢያ ለሚያደርጉ ምእመናን ያደላቸው ጸጋዎች ናቸው። ስለዚህ ቅዱሱ/ቅድስቲቱ ይታሰብበት/ትታሰብበት ዘንድ ቤተ ክርስቲያን በወሰነችው ዕለት ቢከበር እጅግ የተሻለ ይሆናል። ለምሳሌ በጳጳሪ የጻድቁ የአቡነ ተክለ ሃይማኖት የመታሰቢያ በዓል ነው። ይህ የመታሰቢያ በዓል ማክሰኞ ቢውል መታሰብና መከበር ያለበት በዕለተ ማክሰኞ ነው። ማክሰኞ የሚውለውን ወደ ኋላ አምጥተን ወይም ወደ ፊት ወስደን እሑድ ላይ እንዲታሰብ ብናደርግ በዕለቱ እንዲታሰብ ቤተ ክርስቲያን የሠራችለት ሌላ ቅዱስ አለና በዕለቱ እንዲታሰብ የተወሰነውን ማሰብ ይገባል እንጂ ያለ መታሰቢያ ዕለቱ ቅዱሱን ማሰብ ተገቢ አይደለም።

ይሁን እንጂ የዚህ ዓለም ጫናው ከባድ ነውና በሥራ ጉዳይ ወይም በሌላ ምክንያት በዕለቱ ማክናወን አልቻልን ስንል እንዲህ ያለውን አሳብ እንደ መፍትሔ አድርገን እየወሰድነው ነው። ስለዚህ ቢቻል ከላይ የገለጥነውን መተግበር የበለጠ የተሻለ ይሆናል። ይህም በዕለቱ ማክበርን ቢከተሉና ለቀጣይ ትውልድ ቢያስተላልፉት መልካም ነው። ካልሆነ ግን በተመቻቸው ዕለት ማድረጋቸው ያን ያህል ሥርዓት የጣሉ ያህል እያሰቡ ራሳቸውን ማስጨነቅ የለባቸውም።

ዕለቱን አሳልፎ ማክበርን አሳማኝና ምሥጢራዊ በሆነ መልኩ ቤተ ክርስቲያንም ተጠቅማበታለች። ለምሳሌ ቃና ዘገሊላ በምሥጢር የውኃን በዓል ከውኃ በዓል ጋር አከታትሎ ለማክበር በጥር ፲፪ እንዲከበር ወስናለች። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰርግ ቤት ተገኝቶ ውኃውን ወደ ወይን ጠጅ የቀየረው የካቲት ፳፫ ቀን እንጂ ጥር ፲፪ ቀን አይደለም። ይህ ሥርዓት በዚህ መልኩ የተሠራው ከበዓሉ ጋር ያሉ ምሥጢራት እንዲገናኙ ለማድረግ ታስቦ ነው። ዛሬም አባላቱ በዕለቱ ማክበር የማይችሉበት አስቸጋሪ ሁኔታ ካለ አሳልፈው ቢያከናውኑት ችግር የለውም። በሰሙኑ ሕማማት የሚውሉ በዓላትም በትንሣኤና ከትንሣኤ በኋላ መከበራቸው በሚታሰቡበት ዕለት ማክበር ስላልተቻለ ነው።

ከሥራ መልስ በዕለቱ ብናከብረውና ቢመሽ ከመሽ በኋላ ጽዋ ከቤት አይወጣም የሚባለው ግን አባቶች ያለስተማሩት፣ ቤተ ክርስቲያንም ለልጆቿ ያልነገረችው አሳብ ነው። እንደ ቤተ ክርስቲያን አስተምህሮ ጽዋ በዚህ ሰዓት ይወጣል፣ በዚህ ሰዓት አይወጣም የሚባል ነገር የለም።

ማኅበርተኞች ከሥራ ጫናም ሆነ ከልዩ ልዩ ምክንያቶች በመነሣት ጽዋ ማኅበሩን በዕለቱ ቢያከናውኑት የተሻለ ነው ብለናልና ዕለቱ እንዳያልፍባቸው ከሥራ መልስ ቢያከብሩት ያለባቸውን ችግር እነርሱ፣ በስሙ የተሰበሰቡበት ቅዱስ/ ቅድስት እና እግዚአብሔር ያውቁታል። ስለዚህ ማታ ከሆነ የሚሰበሰቡት ጸሎታቸውን አድርገው፣ ዘምረው፣ ተማምረውና ጸበል ጸዲቃቸውን ቀምሰው ቢለያዩ፣ ጽዋውንም ከሰጪው ቤት ወደ ተቀባዩ ቤት ቢወስዱት ችግር የለውም። በከተራ ዕለት ታቦታቱን ወደ ባሕረ ጥምቀት የምንወስዳቸው በምሽት ነው። ምን አልባት በከተሞች አካባቢ ሥርዓቱ በጊዜ ይከናወናል እንጂ በገጠራቱ ቤተ ክርስቲያን እኮ

ከመሽ ነው የሚወስዱት። ታቦተ ሕጉን በጨለማ ካወጣን ጽዋው በምሽት ቢወጣ ምን ችግር ሊኖረው ይችላል? ስለዚህ በቤተ ክርስቲያናችን አስተምህሮ ላይ ቤተ ክርስቲያን የማታስተምረውን እየሰነቀርን ምእመናንን ማስጨነቅና ቤተ ክርስቲያንን ምንም አማራጭ የሌላት እንደሆነች አድርጎ ማስተማር አግባብነት የለውም።

ሐመር መጽሐት፡- አባታችን ያለ ሰአልናክ ጽዋ ማኅበር ማካሔድ መቻል አለመቻሉን ቢያብራሩልን?

አባ ፍቅረ ማርያም፡- እዚህ ላይ የሰዎቹ የሃይማኖት ጽናት ይወስነዋል። ሰአልናክ ከላይም እንደገለጸነው ከተበላ

በኋላ አይበላም። ስለዚህ በረከት ሊቀርብን አይገባም ብለው ሳይመገቡ ከዋሉ መልካም ነው። ካልሆነ ግን የግድ እስከ ማታ ጸማችሁን መዋል አለባችሁ ማለት ደግሞ ሌላ የማይገባ ሽክም ማክበድ ነውና ሰአልናክ ጸሎቱ ሳይደገም፣ ውዳሴ ማርያምና መታሰቢያው የሚደረግለትን ቅዱስ ገድል፣ ድርሳን ወይም ተአምር ጸልየው፣ የሰአልናክ ምሳሌ የሆነውን ጸበል ጸዲቅ ተቃምሰው ማኅበራቸውን ማከናወን ይችላሉ። ስለዚህ ሰአልናክ ሳይኖር ጽዋ ማኅበር ማከናወን አይቻልም የሚል ትምህርት ስለሌለ ማከናወን ይችላሉ።ፄ

ይቆየን

ከገጽ ፲፫ የቦረ

የምንሠራው ከሪፖርት ባለፈ ...

እንደማይፈቱት ማሰብ ያስፈልጋል። ከመምህራን የሚጠበቅ አለ፤ ከተማሪዎች የሚጠበቅም አለ፤ ሁለቱ በመቀራረብ የሚፈጽሙት ተግባርም እንዲሁ። ችግሩን ከመለየት በተጨማሪ ችግር የገጠማቸው ወገኖች ከገጠማቸው ችግር ለመላቀቅ ፍላጎት ያላቸው መሆን አለመሆኑን ጠይቆ ማጣራት ያስፈልጋል። ቅዱስ ባስልዮስ ዘቂሳርያን የመፈጸመውን ተግባር መገንዘብ የሚገባው በዚህ ጊዜ ነው።

በአንድ ወቅት አንዲት የተጨነቀች ሴት ወደ ቅዱሱ አባት ሔዳ የገጠማትን ችግር አወያየችው። ሴቲቱ የአንድ ባለጸጋ ሰው ልጅ ነበረች። ከዓመታት በፊት አባቷን ከአሽከርቶ አንዱን ካላጋባኸኝ ራሴን አጠፋለሁ ብላ አስቸግራው ነበር። አባቷ ከአንድ ልጅ እንዲህ ዓይነት ክብርን የሚነካ ጥያቄ ሲሰማ ግራ ቢጋባም አማራጭ አልነበረውም። ልጄን እንዳያጣ ስለፈራ ከፈቀደችው ሰው ጋር አጋብቷት ትኖር ነበር። አባት እና እናት የተለየ ጠባይ ላሳዩቸው ልጃቸው ሁል ጊዜ ይጸልዩ፣ ምክንያቱን እንዲገልጥላቸው ወደ እግዚአብሔር ያሳስቡ ነበር። በሃይማኖት እና በምግባር ታንገ ያደገች ልጅ የአባቷን አሽከር ለጋባቻ የፈለገችው ያለ ምክንያት አልነበረም። አሽከሩ የጌታውን ልጅ ያገባት ከአንድ አስማተኛ ዘንድ ሔዶ ችግሩን አወያይቶ ባገኘው መፍትሔ ነበር። አስማተኛውም ወረቀት ጽፎ ይህን ወረቀት ይዘህ በቅርብ ጊዜ ከሞተ አረማዊ ሰው መቃብር ሔደህ ፊትህን ወደ ምዕራብ አዙረህ ቁም፤ ወረቀቱን የሚቀበልህ ይመጣል፤ በቶሎም የምትፈልገውን ታገኛለህ አለው።

አሽከሩም እንደ ተባለው ወደ አረሚ መቃብር ሔዶ ፊቱን ወደ ምዕራብ አዙሮ እንደ ቆመ አስማተኛው እንደ ነገረው ሰይጣን መጥቶ ወረቀቱን ነጥቆ ወሰደበት። በመቀጠልም እግዚአብሔርን አስክዶ ክህደቱን በወረቀት ጽፎ እንዲሰጠው ጠየቀው። የባለጸጋው ሎሌም በአሳቡ ተሰማምቶ የክህደት ደብዳቤውን ጽፎ ለሰይጣን ሰጠው። ሰይጣንም በባለጸጋው ሰው ልጅ ልብ

ገብቶ ሲወጣ ባቱን፣ ሲገባ ደረቱን እያየች መታገሥ ስለተሳናት አባቷን ከአሽከርህ ጋር አጋባኝ በማለት አስቸገረችው። አባቷም ከሎሌው ጋር አጋባት።

የለመኑትን የማይነሣ አምላክ ልብ ብላው የማታውቀውን የባለቤቷን ምሥጢር ገለጠላት። ቤተ ክርስቲያን እንደማይሔድ፣ እንደማያማትብ፣ ስመ እግዚአብሔርን እንደማይጠራ ልብ ብላ አስተውላው አታውቅም ነበር። ለምን እንደ ማያማትብ እና ወደ ቤተ ክርስቲያን እንደ ማይሔድ ስትጠይቀው ምሥጢሩን ሁሉ ነገራት። በሰማችው ነገር በጣም ደንግጣ ወደ ሊቀ ጳጳሱ ቅዱስ ባስልዮስ ሔዳ የገጠማትን ችግር ነገረችው። ቅዱስ ባስልዮስም ባልሸን ይዘሽው ነይ አላት። ሴቲቱም ባሏን ይዛ ወደ ቅዱስ ባስልዮስ ሔደች። ቅዱስ ባስልዮስም መዳን ይፈልግ እንደሆነ ጠየቀው፤ እሱም መዳን እንደ ሚሻ ለቅዱሱ ነገረው።

እንዲነገረው ጠየቀው። የባለጸጋው አሽከርም ሰይጣናት ሲያስፈራሩት እንደ ሰነቡ ነገረው። እሱም አበረታትቶ፣ ትንሽ እህል ካቀመሰው በኋላ ወደ ሱባኤው ቦታ መለሰው። እንደ ገና ከሦስት ቀን በኋላ አቅርቦ ጠየቀው። እሱም ድምፃቸውን እስማለሁ እንጂ አላያቸውም ብሎ ነገረው። ባርባኛው ቀን ሲጠይቀው ሰይጣንን ጥለህ ስትቀጠቅጠው አየሁህ አለው። በዚህ ጊዜ ቅዱስ ባስልዮስ ካህናትን፣ መነኩሳትን እና ምእመናንን ሰብስቦ ምሕላ ያዘ። ኪርያላይሶን እያሉ በሚሰግዱበት ሰዓት ሰይጣን ቅዱስ ባስልዮስን አትጨቅጭቅኝ ብሎ ከአሽከሩ የወሰደውን ወረቀት በሕዝቡ ፊት ጣለለት። ቅዱሱም ፍጹም በእግዚአብሔር ላመነው አሽከር እና ለሚስቱ ሥጋውን እና ደሙን እንዳቀበላቸው መስከረም ፲፫ የሚነበው ስንክሳር ያተርካል (ስንክሳር ከመስከርም እስከ የካቲት፣ ፲፱፻፳ ዓ.ም፣ ፰፩-፰፭)። በዚህ ዘመን ለችግር የተጋለጡትን የምንደግፈውም ከምግብና ልብስ ባለፈ እንዲህ ዘለዓለማዊ ሰላም እንዲያገኙ ጭምር መሆን አለበት።ፄ